СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.00

РІК CIX П'ЯТНИЦЯ, 22 БЕРЕЗНЯ 2002 РОКУ ЧИСЛО 12 VOL. CIX FRIDAY, MARCH 22, 2002 No. 12

Величаємо, Христе, преславне Твоє Воскресіння!

ВОСКРЕСЛИЙ ХРИСТОС НАША ДІЙСНІСТЬ

ВСЕЧЕСНІШИМ ОТЦЯМ, ЧЛЕНАМ РЕЛІГІЙНИХ СПІЛЬНОТ, СЕМІНАРИСТАМ ТА ВІРУЮЧИМ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ В США

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

„Мир з Вами!" – вітаю Вас тими словами, котрими Ісус Христос привітав своїх апостолів в день Його воскресіння, та з обіцянкою радости, котру Він подав жінкам-мироносицям коло порожнього гробу. Описи Ісусових воскресних появлень – найрадісніші, найзворушливіші в Євангеліях, справді надихаючі та повчальні.

Віддані жінки були нагороджені за їхню витривалу присвяту. Вони перші зустрічають Воскреслого Ісуса, Марію Магдалину „покликано ІМЕНЕМ", вони мають зворушливу особисту зустріч з Ісусом.

Апостоли зібралися в призначеній кімнаті, щоб на них дихнув Святий Дух, як Ісус обіцяв їм, і щоб Він від імені Отця уповноважив їх продовжувати Христову місію та з владою прощати гріхи.

Невіруючий Тома мав нагоду торкнути Господа, переконатися у Його воскресінні та проголосити свою віру: „Господь мій і Бог Мій!".

Пригнічені учні по дорозі до Емаусу просили Господа зостатися з ними, а опісля, при ламанні хліба, пізнали Ісуса. Негайно повернулися в Єрусалим, де поділилися цією вісткою з іншими апостолами, розказуючи, як палали їхні серця під час зустрічі з Ісусом.

Апостол Петро відчуває доброту та прощення Ісуса, Котрий три рази питає його: „Чи любиш ти Мене?". Тричі Петро відповідає: „Так", скасовуючи те, що тричі він був зрікся Христа. Ісус визначає особливе Петрове покликання: „Паси мої ягнята, паси мої вівці".

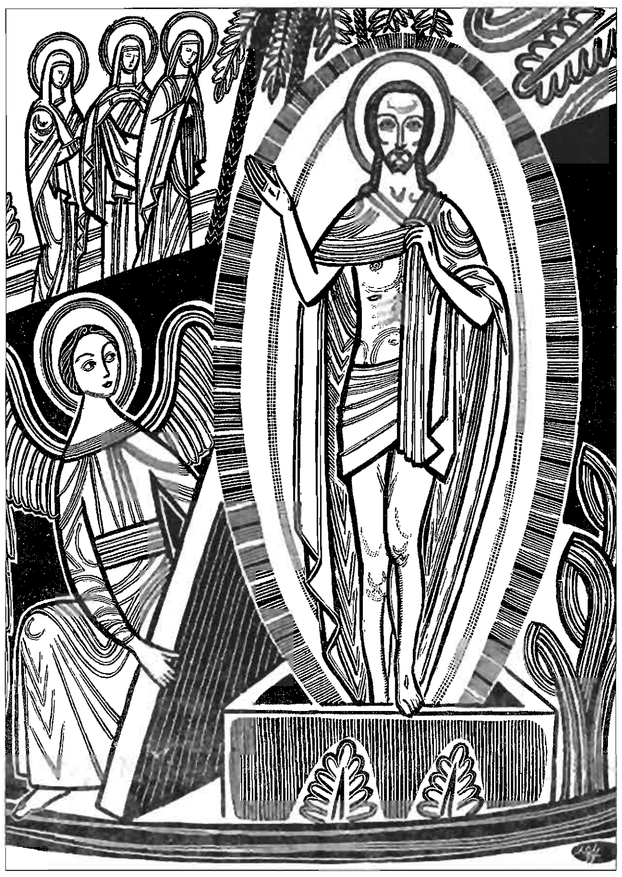
Перед Своїм вознесінням Ісус, залишаючи апостолів, доручає їм Свою місію у світі: зробіть учнями всі народи, христячи та навчаючи їх. І запевняє їх, що Він з ними в усі дні, аж до кінця віку. З тим запевненням апостоли ідуть відважно та наполегливо у світ.

Яку силу та вплив мала зустріч з Воскреслим Христом на життя апостолів та жінок, котрі пішли до порожного гробу! Вони були перетворені! Вони були оновлені! Їм дано силу на повну довіру у Воскреслого Господа та на самовіддане служіння Йому.

Великдень має те саме значення для Вас та для мене! Воскресіння Ісуса Христа є більшим, ніж історична дійсність. Ісус Живе! Ісус Христос посеред нас! Ісус запрошує нас жити у вишому бутті. Святий Павло промовив до Колосян: „Коли ви з Христом воскресли, то шукайте того горішнього, де Христос перебуває". Він говорить про воскресіння не як про майбутню перспективу, але як про теперішню дійсність. Їх вже піднесено з Христом. Ви та я вже піднесені з Христом! Воскреслий Христос посеред нас та допомагає нам!

Без сумніву можу з Вами поділитися, що знаю Воскреслого Христа та збільшуюся у своєму усвідомленні Його присутности не у фізичній формі перед моїми очима, але через

(Закінчення на стор. 3)

Мал.: Мирон Левицький

Великдень надії

Ти умер, як Людина, на смертному дереві муки
І воскрес Ти, як Бог,
що незборену смерть поборов,
Щоб тремтіли жорстокі тирани
насилля й принуки,
Що зганяють рабів на Голготу,
де сльози і кров.

Величаємо, Христе,
преславне Твоє Воскресіння,
Заплітаєм вінками дзвінких великодних пісень,
В ньому наших весняних надій
животворне коріння,
Наша віра незламна
у радісний завтрашній день.

Так буває, весна оживає під кригою льоду,
Серед скрипу морозів під злісне виття сніговій,
І почувши зело життєдайний
відродження подув,
Витикає з мерзлоти пробуджений пагінець свій.

У Твоїм Воскресінні,
мов зерно в твердій шкаралущі,
Запорука відродин народу, що, хоч від століть
Із обрубаним віттям,
корінням нев'ялим-живущим
У чорноземі рідного надрах
незрушно стремить.

У Твоїм Воскресінні незаймана наша надія
На відродження отчої Церкви, забитої в льох, –
Ми відстоїм її, ми палкою любов'ю огрієм,
І ніхто у ній паном не буде, лиш Бог!

Роман Завадович

ЩОБ ЖИТИ НОВИМ ЖИТТЯМ

ВЕЛИКОДНЄ ПРИВІТАННЯ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЄВАНГЕЛЬСЬКО-БАПТИСТСЬКОГО БРАТСТВА

„Дана Мені всяка влада на небі й на землі" (Мат. 28:18).
„Я воскресіння й життя. Хто вірує в Мене, – хоч і вмре, буде жити" (Ів. 11:25).

Дорогі брати та сестри! Любі друзі в Україні й у діяспорі! Всеукраїнське Євангельсько-Баптистське Братство щиро вітає вас із славним святом Воскресіння нашого Господа Ісуса Христа. Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

Воскресіння Ісуса Христа є найбільшою подією в історії нашого світу. Христа не змогли втримати кайдани смерти й аду. Своїм воскресінням Христос переміг всі сили ворожі, бо Він – Джерело життя і Всемогутній Бог. Для нас ця подія має безмежне значення, бо Його перемога є запорукою нашої перемоги.

Смерть є найбільшим ворогом людства. Вона є наслідком гріха: „Бо заплата за гріх – смерть" (Рим, 6:23). Коли Бог створив людину, дав їй наказ: „Але з дерева знання добра й зла – не їж від нього, бо в день їди твоєї від нього ти напевно помреш" (Бут. 2:17). Як ми знаємо, наші прабатьки не послухалися свого Творця. І так смерть перейшла на ввесь людський рід. Сьогодні немилосердна смерть ґальопує на воронім коні й нікого не минає: старих і молодих, бідних і багатих, неграмотних і вчених і вона лишає за собою круглих сиріт і вдів. Святе Письмо каже нам, що тільки двох людей не скоштували смерти, а саме: Енох і пророк Ілля. Всім іншим „людям призначено вмерти один раз, потім же суд" (Євр. 9:27).

Христос прийшов на цю землю, щоб знищити діла сатани: „Тому то з'явився Син Божий, щоб знищити справи диявола" (1 Ів. 3:8). Смерть – це найбільша справа диявола, через яку він тримав у неволі людство. Христос – Джерело і Творець життя, зійшов на землю – поле битви, прийняв людське тіло, щоб здобути для людства найбільшу перемогу, Воскреслий Христос, перед Своїм вознесінням на небо, виголосив тріюмфальні слова: „Дана Мені всяка влада на небі й на землі", включно й над смертю.

Христос мав владу над смертю під час Свого служіння на землі. Він уздоровлював хворих, виганяв демонів із біснуватих і воскрешав мертвих. До вмерлого сина-одинака наїнської вдови, якого несли на похорон, Ісус сказав: „Юначе, кажу тобі: встань!". Мертвий юнак послухався Його, встав і почав говорити. Здивовані присутні люди у страсі хвалили Бога (Лук. 7:12-15). Христос воскресив дочку Яіра, старшого синагоги. Присутні „жахнулися з дива великого" (Марк. 5:42). Найбільш відоме зроблене чудо воскресіння Ісусом Христос – це воскресіння Лазаря, брата Марії й Марти. Лазар був чотири дні в гробі, але для Ісуса Христа, Який має владу над смертю, не було нічого в перешкоді, щоб його воскресити з-поміж мертвих (Ів. 11).

Христос проявив Свою владу над смертю через Свою смерть на Голгофі: „А Ісус знову голо-

(Закінчення на стор. 3)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Соціологи і далі вважають „Нашу Україну" провідною

КИЇВ. – Останні результати опитування громадської думки, оприлюднені 15 березня Українським центром досліджень імені Разумкова, засвідчили подальшу тенденцію провідництва бльоку „Наша Україна" очолюваного Віктором Ющенком, за яким зі значним відривом іде Комуністична партія. Загалом дослідники вважають, що набрати необхідну кількість голосів для того, аби потрапити до Верховної Ради, мають 7 партій та бльоків. Серед них також – СДПУ(о), Партія зелених, „Бльок Юлії Тимошенко" та „Жінки за майбутнє".

Географічне положення України викликає природне зацікавлення

КИЇВ. – Президент України Леонід Кучма на зустрічі 14 березня з представниками засобів масової інформації заявив, що з боку Росії та США нема ніякого впливу на хід передвиборчої кампанії в Україні. За його словами, „я б не хотів говорити про вплив, але я був би неправий, якщо сказав би, що Росія і США не цікавляться результатами виборів в Україні". Президент зазначив, що Україна займає таке географічне положення, що зацікавленість до неї природна. Він підкреслив, що Европа зацікавлена, щоб Україна була стабільною країною. Він запевнив, що виборча кампанія „дасть відповідь на питання, яким шляхом далі піде Україна". Л.Кучма підкреслив, що „ми – за діялог з Росією, з США. Ми будемо вдячні за підтримку, але ми проти, якщо ці процеси будуть більше схожі на втручання". Водночас про таке втручання він сьогодні не може сказати. Президент висловив сподівання, що Україна з честю пройде через черговий етап парляментських виборів. Він також сказав, що ми вже проходили і президентські, і парламентські вибори, і довели, що вміємо долати труднощі.

Мікрософт випустив українську версію програми „Microsoft Office XP"

КИЇВ. – Американська корпорація Мікрософт 15 березня повідомила, що випустила низку україномовних комп'ютерних програм, що входять до найновішої версії набору „Microsoft Office XP". З допомогою тих програм користувачі можуть працювати з текстовими документами, створювати обчислювальні таблиці й інтернетні сторінки та працювати з електронною поштою. Представники компанії визнають, що ключову ролю у рішенні випустити українські версії комп'ютерних програм відіграли запити Міністерства освіти і науки України.

Ветеранів дивізії „Галичина" визнано борцями за незалежність України

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК. – Міська рада 18 березня визнала ветеранів української дивізії „Галичина" учасниками бойових дій за свободу і незалежність України. Про це повідомили в Івано-Франківському міському виконавчому комітеті. Учасниками бойових дій визнано 24 ветеранів, які нині проживають в обласному центрі і практично є інвалідами сталінських ҐУЛ-агу, третина з них інваліди І групи. Відтепер цим людям, відповідно до закону, передбачена надбавка до пенсії та пільги при оплаті за комунальні послуги. Російська громада Івано-Франківщини протестує проти такого рішення міської влади, мотивуючи тим, що дивізія „Галичина" не могла брати участи у виконанні бойових завдань для захисту України, оскільки вона вступила у бій з військами Радянської армії влітку 1944 року під Бродами. Росіяни Прикарпаття вимагають від керівників держави у своєму зверненні зважити „на їхню позицію" і негайно скасувати рішення міської ради.

В. Черномирдін невдоволений звинуваченням на адресу Росії

КИЇВ. – Російський посол у Києві В. Черномирдін 20 березня відкинув звинувачення, що Росія втручається у політичні процеси в Україні. Проте В.Черномирдін гостро скритикував бльок Віктора Ющенка „Наша Україна", представники якого, назвали заяви та дії російського посла прикладом такого втручання. Посол висловив невдоволення, що у бльоці об'єдналися сили, які, за його словами, налаштовані проти поглиблення українсько-російських взаємин. Сам В. Ющенко завжди заявляв, що Україна повинна мати дружні стосунки з усіма сусідами та розвивати економічну співпрацю з Росією. В.Черномирдін зробив таку заяву 20 березня, приймаючи у російському посольстві провідника Прогресивної соціялітичної партії Наталю Вітренко.

„Консолідація російсько-українських взаємин"

КИЇВ. – У Москві тривають зустрічі російського керівництва з українськими політиками. Напередодні президент Владімір Путін приймав у Кремлі провідника українських комуністів Петра Симоненка. У тій зустрічі також взяв участь голова Комуністичної партії Російської Федерації Ґенадій Зюганов. Коментуючи розмову з Петром Симоненком, Ґ. Зюґанов заявив, що комуністи в Україні є ключовою політичною силою, яка вже має третину місць у парляменті. У 19 березня перебував також у Москві голова Соціял-Демократичної партії (об'єднаної) Віктор Медведчук. Голова президентської адміністрації Росії, Алєксандр Волошин під час нещодавної зустрічі президентів України, Росії і Молдови в Одесі, заявив, що „Росія конструктивно співпрацює з тими силами в Україні, які сприяють консолідації російсько-українських взаємин". Серед таких сил О. Волошин назвав бльок „За Єдину Україну", партію СДПУ(о) та Комуністичну партію України. На запитання, чи не є подібні заяви спробою тиску на українського виборця, речник українського МЗС Ігор Долгов сказав, що подібна практика є цілком нормальною.

Суперечка навколо фільму "Піяр"

КИЇВ. – Автори суперечливого американського документального фільму „Піяр", який було продемонстровано нещодавно на телеканалі ІСТВ в Україні, 20 березня заперечили, нібито у цьому фільмі „перекручено факти". Сценарист фільму Чарлз Кловер, промовляючи у прямому етері того ж каналу 19 березня, заявив, що відчував обов'язок розголосити факти, які вказували на непричетність Президента Л. Кучми до вбивства журналіста Георгія Ґонгадзе. Координатор кампанії „Україна без Кучми" Володимир Чемерис, який також взяв участь у дискусії навколо документальної стрічки, звинуватив Ч. Кловера, колишнього кореспондента газети „Файненшіял Таймс" у Києві, у брехні та маніпулюванні інтерв'ю, яке дав йому сам В. Чемерис. Виконавчий продюсер фільму Пітер Павел заперечив чутки про українське походження фільму і наголосив, що стрічку було знято в Україні і США, а змонтовано у Вашінгтоні. Посольство Сполучених Штатів у Києві виступило зі заявою, у якій наголошується на помилкових й оманливих припущеннях, зроблених у фільмі „Піяр", щодо цілей американської політики в Україні.

Виборчі плякати – лише українською мовою

КИЇВ. – Інформаційні плякати кандидатів-мажоритарників, які виготовляються за рахунок державного бюджету, можуть бути надруковані лише українською мовою, вирішила Центральна виборча комісія України. Таке рішення було ухвалене на засіданні ЦВК 12 березня. Як зазначив член Центральної виборчої комісії Юрій Данелевський, згідно зі статтею 10 Конституції України, державною мовою в Україні є українська, а застосування мов інших національностей визначене законом, про мови, а згідно з ним вся документація оформляється державною мовою – українською.

Польська поліція закликикає українських нелегалів звертатися за допомогою

ВАРШАВА. – Правоохоронні органи польської столиці закликали робітників з України, які нелегально працюють у Польщі, не боятися рекетирів і звертатися до поліції. Такі заяви пролунали 17 березня на зустрічі варшавських поліцейських з українськими нелегалами, яку організували Парафіяльна рада Української Греко-католицької Церкви та Об'єднання українців Польщі. Представники варшавської поліції розповідали, як поводити себе у випадку пограбування. Начальник відділу профілактики столичної комендатури Ян Стжелінський закликав не боятися рекетерів і більше довіряти поліції. Він обіцяв посилити патрулювання в районах станцій під час приїзду та від'їзду українських автобусів. Як наголосив о. Марко Скірка, зустріч відбулася, бо проблема українського рекету в Польщі занадто довго лишалася поза увагою. За даними поліції, серед бандитів, які нападають здебільшого на робітників-нелегалів з України, є не лише українці, а й білоруси, росіяни, поляки, литовці.

Інваліди Львівшини не дозволяють себе використовувати

ЛЬВІВ. – Незважаючи на проблеми з облаштуванням виборчих дільниць, більшість інвалідів Львівщини збираються взяти участь у парляментських та місцевих виборах, що відбудуться в Україні 31 березня. Такі результати дослідження, проведеного виборчим центром правової обізнаности інвалідів 18 березня. В Україні нараховується біля трьох мільйонів інвалідів, більше 36 тисяч – на Львівщині. На думку фахівців, це великий відсоток виборців, голоси яких можуть нечесно використати в своїх інтересах окремі політичні сили. Як засвідчили дослідження, це розуміють і самі інваліди, а тому готові прийти на цілком необлаштовані для їхніх потреб виборчі дільниці. Незрячі Львівщини в своїх анкетах скаржаться, бо немає бюлетенів, надрукованих шрифтом Брайля. Становище глухих не краще, а тому групою таких людей легко можна маніпулювати, зауважив керівник виборчого центру Олександер Лавринович. Аби це хоча б частково унеможливити, центр готує спостерігачів, які теж є інвалідами різних груп і які працюватимуть на дільницях під час виборів.

„Репортери без кордонів" протестують проти тиску на регіональні ЗМІ

КИЇВ. – Міжнародна правозахисна організація „Репортери без кордонів" 12 березня висловила протест у зв'язку з тиском з боку влади на незалежні регіональні засоби масової інформації напередодні парляментських виборів. Про це йдеться в заяві генерального секретаря „Репортерів без кордонів" Робера Менара, розповсюдженій 12 березня у Києві. Як зазначають правозахисники, найбільший тиск чиниться на ті ЗМІ, які надають слово представникам опозиції. У зв'язку з цим Р. Менар закликав Президента України Леоніда Кучму сприяти створенню таких умов, за яких незалежні засоби масової інформації могли б безперешкодно та нормально працювати.

За матеріялами інформаційних агентств

Шановні громадяни України!

Інформуємо, що 31 березня 2002 року відбудуться вибори народних депутатів до Верховної Ради України.

Для проведення виборів при Генеральному консульстві України в Нью-Йорку створено виборчу дільницю ч. 71, яка працюватиме 31 березня з 8-ої год. ранку до 8-ої год. вечора за адресою: 240 East 49 Street.

Запрошуємо громадян України взяти участь у виборах.

Для голосування необхідно мати дійсний пашпорт громадянина України для виїзду за кордон.

Дільнича виборча комісія

Юлія Тимошенко звинувачує...

Юлія Тимошенко

Наші читачі звернули увагу на розповідь члена редакції Левка Хмельковського („Свобода", ч. 8) – про те, якого змісту персональний лист надійшов на його стару адресу в Україні від Центрального комітету Комуністичної партії України. Тисячами таких листів найлівіша політична сила України перед виборами до Верховної Ради пробує схилити людей, навіть некомуністичних переконань, до думки, що тільки перемога комуністів принесе українському суспільству „соціяльну справедливість". Тим часом передвиборна ситуація в Україні така складна, що до розсилання персональних листів вдаються й інші передвиборні бльоки, і роблять вони це не так задля пропаганди своїх програм, як через відсутність нормального доступу до засобів масової інформації. Нижче друкуємо, з деяким ущільненням тексту, лист голови партії „Батьківщина" Юлії Тимошенко до одного з київських виборців. Попри формальну рівність усіх партійних сил у передвиборному процесі, сумнозвісний „адміністратор" обслуговує бльоки, за якими стоять „партія влади" і олігархи. Хто хоче щось змінити в Україні до кращого, опиняється в глухій ізоляції. Бльок Ю. Тимошенко не дістав найменшої можливости пропагувати свою програму через радіо, телевізію та пресу. Залишився хібащо цей крайній і фінансово дорогий спосіб – звертання до виборців окремими листами.

Шановний Олексію Юрійовичу!

Пробачте, що мій лист надійшов без запрошення та знайомства, але прошу дочитати його до кінця без роздратування, бо він нічого спільного з реклямою не має.

Я лише хочу нагадати, що тільки раз на чотири роки і всього один день кожна людина буває вища за Президента, могутніша за Верховну Раду. Тільки один день тримає вона в руках реальну владу – коли бере участь у виборах. Але людині ніхто ніколи не пояснює, як розпорядитися цією можливістю, тому що нікому з політиків не вигідно, щоб проста людина знала реальність.

Однак я не зовсім звичайний політик, і тому хочу вперше розповісти Вам правду, а враховуючи, що на телебачення та радіо шлях мені категорично закритий, – залишається тільки написати Вам листа.

Я не знаю Ваших політичних уподобань, мені невідомо, кому з політиків Ви симпатизуєте, але, за великим рахунком, це не має значення, бо правда – позапартійна...

Зараз Ви можете багато що змінити. Вірю, що після того, як прочитаєте цього листа, Ваше рішення буде свідомим...

За десять останніх років влада та потужний капітал злилися в єдиний злочинний конгломерат, який щоденно відбирає на свою користь усі національні ресурси, незважаючи на те, що крихт, які падають з їхнього панського столу, вже давно недостатньо ані на пенсії, ані на зарплату, ані на освіту, ані на охорону здоров'я, не кажучи вже про ресурси для повноцінного розвитку країни...

Леонідові Кучмі та його оточенню належить усе телебачення, найпотужніші радіоканали та тиражні газети, за допомогою яких дурять людей, маніпулюють їхньою свідомістю. Правда ніколи не потрапляє в ці засоби масової інформації. Адже їхня головна мета – не встановити істину, а переконати людей, що сьогоднішнє погане життя – це норма, що реформування країни іде за пляном, що існують лише природні закономірні труднощі перехідного періоду. Заколисати націю цією брехнею, щоб і надалі спокійно та безкарно висмоктувати її останні сили – ось їхня єдина мета. Коли ми всі нарешті прокинемося, буде вже пізно...

По-перше, треба чітко усвідомити, що створений в Україні злочинний конгломерат влади та капіталу ніколи не віддасть ні владу, ні народні кошти добровільно... Єдиний вихід – позбавити їх влади на виборах законним конституційним шляхом.

По-друге, щоб позбутися Л. Кучми та його оточення, треба не пропустити їхню команду до Верховної Ради на виборах 31 березня 2002 року. Вони йдуть до парляменту різними групами, ретельно маскуються та дурять людей. Тож, аби не помилитися, Ви повинні знати їхню команду в обличчя. Це політичний бльок усіх найвпливовіших чиновників „За єдину Україну". Це партії, які контролює оточення Кучми: Соціял-демократична партія України (об'єднана) (Медведчук, Суркіс, Кравчук), „Демократичний союз" (Горбулін, Волков), Партія зелених України (власники металургійних підприємств), партія „Яблуко" (Бродський), партія „Жінки за майбутнє", якою особисто опікується дружина Кучми тощо.

По-третє, головна можновладна армія висувається до Верховної Ради у всіх реґіонах, у так званих мажоритарних округах. Цих кандидатів у депутати Ви легко впізнаєте. Вони організовують яскраві концерти, засипають виборчий округ украденими у Вас коштами, дарують ліки, їжу, речі, комп'ютери, будують газопроводи, роздають дітям подарунки.

Беріть усе, що вони дають, бо це

(Закінчення на стор. 5)

Воскреслий...

(Закінчення зі стор. 1)

дбайливі та чутливі серця людей, котрих Він мені посилає, коли я сумний або обтяжений. Його містична присутність дає мені слова та потрібну відвагу діяти у трудних обставинах та помагає мені в служінні людям, котрі приходять до мене з особливо поважними потребами. Та чимало разів я діставав божественні обійми любови, котрі слова не опишуть, лише сльози можуть виказати моє зрозуміння Його радісної присутности.

Кожний та кожна з Вас може додати своє свідчення щодо більшого усвідомлення присутности Воскреслого Христа в наших життях. Коли Воскреслий Христос стане дійсним для нас, тоді ми маємо відповідальність вчинити Його явним в нашому житті та через наше життя. Це виклик та запрошення всім нам, хто учащається у царському священстві Христа. Воскреслий Христос мусить здійснитися в житті та через життя Його наслідників (Вас та мене), крізь нашу взаємну любов один до одного, взаємне прощення, справжнє бажання найкращого собі та всім іншим, зреченням свого тісного особистого „я" та відданням своїх зусиль та емоцій задля потреб інших, зв'язаних разом як церковна родина, спромагаючися на благодійні вчинки для бідних та знедолених, будуючи наш родинний парафіяльний дух. Тобто чинити те, що Ісус чинив, коли Він ходив поміж людьми.

Христос Воскрес, мої дорогі браття та сестри Христові, і Він між нами! Присвятіть час пізнати Його любовну присутність між Вами! Нехай Він проявляється у Вашому житті в усіх Ваших словах та ділах.

Бажаю всім Вам благословенної Пасхи, з Його присутністю у Вашому серці та між Вами!

Христос Воскрес!

Воїстину Воскрес!

†Стефан Сорока,
Архиєпископ Філадельфійської Архиєпархії, Митрополит українців-католиків США

Щоб жити...

(Закінчення зі стор. 1)

сом гучним скрикнув, – і духа віддав. ... і повідкривались гроби, і повставало багато тіл спочилих святих" (Мат. 27:50,52). Одна з наших пісень підтверджує цей факт: „Христос воскрес із мертвих... Смертю смерть подолав". Христос узяв на Себе причину смерти – гріх. Бог прийняв жертву Ісуса, як повну плату за гріхи й провини людства. Тому тепер, хто вірує в смерть і воскресіння Христа, хоч і вмре, буде жити.

Христос проявив Свою владу над смертю через Своє воскресіння. Апостол Павло передає нам саму суть Євангелії такими словами: „Христос був умер ради наших гріхів за Писанням, і що Він був похований, і що третього дня Він Воскрес, за Писанням" (1 Кор. 3-4). Через Своє воскресіння Христос досягнув найбільшу перемогу над дияволом, гріхом і смертю. Ніхто не міг цього зробити, а тому Христос, Син Божий, прийняв людське тіло, щоб у ньому досягнути для нас перемогу. Коли Христос був розп'ятий на хресті й умер, диявол святкував свою перемогу, але його свято довго не тривало. Третього дня Христос воскрес і здобув для нас найбільшу перемогу. „Та нині Христос воскрес із мертвих, – первісток серед покійних. Смерть бо через людину, і через Людину воскресіння мертвих. Бо так, як в Адамі вмирають усі, так само в Христі оживуть" (1 Кор. 15:21-22). Христове воскресіння є одною з головних підвалин християнської віри. Без воскресіння Христа, – наша віра марна (1 Кор. 15:14).

Христос проявляє Свою владу над смертю нашого духовного стану: „І нас, що мертві були через прогріхи, оживив нас разом із Христом" (Еф. 2:5). У біблійному значенні, смерть – це відокремлення, відділення. Святе Писання говорить про дві смерті: тілесну і духовну. Через гріх люди відокремилися від Бога. Узявши наші гріхи на Себе, – Христос став мовби мостом між нами і Богом, щоб нас сполучити з Ним. „Ми, що вмерли для гріха, як ще будемо жити в нім? Чи ви не знаєте, що ми всі, хто христилися у Христа Ісуса, у смерть Його христилися? Отож ми поховані з Ним хрищенням у смерть, щоб, як воскрес Христос славою Свого Отця, так щоб і ми стали ходити в обновленні життя" (Рим. 6:2-4). Сила Христового воскресіння воскрещає нас до нового життя спільности з Богом. Послідовники Христа потребують цю силу для святого життя перед Богом. Ми покликані жити життям, відокремленим від гріха. Ми покликані жити воскреслим новим життям для слави нашого Бога.

Христос проявить Свою остаточну владу над смертю під час Свого другого приходу: „Не хочу ж я, браття, щоб не відали ви про покійних, щоб не сумували, як інші, що надії не мають. Коли бо ми віруємо, що Ісус був умер і воскрес, так і покійних через Ісуса приведе Бог із Ним. Бо це ми вам кажемо словом Господнім, що ми, хто живе, хто полишений до приходу Господнього, – ми не попередимо покійних. Сам бо Господь із наказом, при голосі архангела та при Божій сурмі зійде з неба, і перше воскреснуть умерлі в Христі, потім же ми, що живемо й зостались, будемо схоплені разом із ними на хмарах на зустріч Господню на повітрі, і так завсіди будемо з Господом. Отож потішайте один одного цими словами" (1 Сол. 4:13-18). Ми чекаємо на той славний день із захопленням і нетерпінням. Тоді скажемо: „Поглинута смерть перемогою! Де, смерте, твоя перемога? Де твоє, смерте, жало?". А Богові дяка, що Він Господом нашим Ісусом Христом перемогу Він дав" (1 Кор. 54-55, 57).

Нехай святкування Великодня наповнить нас силою Христового воскресіння! Нехай ця сила дасть нам перемогу над гріхом, щоб жити новим життям для слави Божої! Нехай вона відродить нашу Україну для нового й щасливого життя для всіх її поселенців! Нехай вона наповнить наші душі радістю, чекаючи славного воскресіння спочилих у Христі Ісусі!

Христос Воскрес!

Воїстину Воскрес!

Д-р В. Домашовець, почесний голова
Д-р І. Ковальчук, голова
Д-р Й. Іваськів, генеральний секретар
пастор **М. Якубович**, скарбник

АМЕРИКА І СВІТ

Американський представник на Близькому Сході

ЄРУСАЛИМ. – Віце-президент США Ричард Чейні, який здійснює 10-денну візиту до 11 країн, погодився зустрітися з палестинським провідником Ясиром Арафатом. Р. Чейні сказав, що задля примирення необхідно докласти стовідсоткових зусиль. Віце-президент США також наголосив, що Я. Арафат має дати чіткий наказ палестинським силам безпеки про припинення насильства. Р. Чейні підкреслив, що його зустріч з Я. Арафатом може відбутися навіть наступного тижня на Близькому Сході. Прем'єр-міністер Ізраїлю А. Шарон під час спільної пресконференції з Р. Чейні заявив, що Ізраїль погодився на припинення вогню. Ізраїль 17 березня вивів свої війська зі Західнього берега Йордану та смуги Ґаза. Ізраїльські та палестинські представники розпочали 18 березня переговори з безпеки, на яких головує американський представник Ентоні Зіні. Це перша нарада представників органів безпеки високого рівня від початку нової хвилі насильства три тижні тому. 19 березня Ентоні Зіні зістрівся з Ясиром Арафатом.

Росія – постачальник небезпечних технологій

ВАШІНҐТОН. – Директор Центрального розвідувального управління США Дж. Тенет 20 березня заявив, що Росія стала провідним постачальником сучасних технологій державам, які намагаються розробити зброю масового знищення. Виступаючи 19 березня в одному з комітетів Сенату, Дж. Тенет зазначив, що російські компанії надають іншим країнам технології та „нов-гав", які можуть бути використані для продукування хемічної, бактеріологічної та ядерної зброї, а також у проєктах створення балістичних та крилатих ракет. Росія допомагає Іранові майже на всіх стадіях ядерного паливного циклу, а також у створенні балістичних ракет.

Продовжуються терористичні акції проти американських громадян

ВАШІНҐТОН. – Президент Буш заявив, що США зроблять усе можливе, щоб знайти і покарати злочинців, які здійснили в неділю 17 березня терористичну акцію в Ісламабаді, жертвами якого стали 5 осіб. Серед жертв – дружина і дочка американського дипломата. Терористи закидали ґранатами протестантську церкву у дипломатичному кварталі пакистанської столиці. Серед 40 поранених – 10 американців. Президент Пакистану Первез Мушараф засудив злочин і заявив, що його уряд вестиме нещадну боротьбу з терористами. Покищо ніхто не взяв на себе відповідальности за цей злочин. Помічниця секретаря Державного департаменту США Кристина Рока скасувала дводенні переговори в Індії, аби приїхати до Ісламабаду, де вона зустрілася з пакистанським президентом Первезом Мушарафом.

США запровадили тарифи на імпортовану сталь

ВАШІНҐТОН. – 20 березня вступають у силу нові митні тарифи на імпорт сталі до США. Президент Дж. Буш оголосив раніше заходи, які мали б протидіяти заподіянню шкоди американському сталевиробництву. Проте оголошення про нові митні тарифи на імпортовану сталь, які у певних випадках становитимуть від восьми до тридцяти відсотків, вже викликало торгівельний скандал. Европейський союз вже спрямував офіційну скаргу до Всесвітньої організації торгівлі, вимагаючи більш як два мільйони долярів компенсації.

За матеріялами ЗМІ

Назва „Юґославія" зникла з мапи Европи

Підписання 13 березня документу про перебудову Юґославської федерації, яка від четверга, 14 березня, називається „Сербія та Чорногорія", політичні діячі і експерти сприймають по-різному. Більшість оглядачів у Сербії зазначає, що нарешті завершилася агонія Юґославії, яка тривала кілька років. Великосербські націоналісти незадоволені, оскільки вони виступали за централізацію держави під владою Београду.

Обурені й чорногорські самостійники, котрі вимагають терміново призначити референдум про повну незалежність. Економісти зазначають, що йдеться про перехідне рішення. На думку юристів, принципи нової співдружности надто узагальнені й на підставі основного документу неможливо сказати, чи йдеться про штучну чи про життєздатну державу.

США привітали домовленість про перетворення залишків югославської федерації в новий державний союз „Сербія та Чорногорія". Як заявив представник секретаря Державного департаменту США Ричард Бавчер, така угода відповідає позиції Вашінґтону, який виступає проти повного відокремлення Чорногорії.

Згідно із підписаним договором, держава „Сербія та Чорногорія" матиме спільні парламент, суд, Раду міністрів. Під спільною контролею залишаться також оборона, міжнародні та внутрішні економічні взаємини, захист прав людини та меншин, міністерство закордонних справ. В питаннях валюти, ринкової політики та митниці кожна із країн буде самостійною. Таким чином, офіційною валютою в Чорногорії і надалі буде евро, а в Сербії – югославський дінар. Договором передбачається, що після трьох років після його підписання кожна із двох держав може вирішити, чи залишатися їй в союзі, чи ні.

Прем'єр-міністер Сербії Зоран Джинджич, позитивно оцінюючи цей договір, повідомив, що наступним кроком є прийняття документів парламентами республік, а восени буде прийнято нову конституцію та проведено загальні вибори.

Промовляючи в Беоґраді після 12-годинних переговорів з керівником Чорногорії, юґославський президент Воїслав Коштуніца назвав узгоджене рішення „новим і нетрадиційним союзом". Коментарів від чорногорського президента Міло Джукановича покищо не надходило.

Угоду було підписано після переговорів з участю Европейського Союзу. Гавіє Солана прибув до Београду, щоб переконати Чорногорію відмовитися від плянів про здобуття незалежности й погодитися на союз зі Сербією на засадах автономії. Очікується, що Сербія та Чорногорія матимуть одного президента і одне місце в ООН. Представник ООН в провінції Косово Міхаель Штайнер також схвально відгукнувся про союз Сербії та Чорногорії, але наголосив, що для адміністрації ООН першочерговим завданням лишається потреба стабілізувати ситуацію у провінції.

За матеріялами інформаційних аґентств

Одеса приймала трьох президентів

Президенти України, Росії та Молдови Леонід Кучма, Владімір Путін і Владімір Воронін в неділю, 17 березня, зустрілися в Одесі, де вони обговорили ситуацію довкола Придністров'я і нинішню політичну ситуацію в Молдові.

Леонід Кучма сказав, що Україна зацікавлена у стабільній Молдові, а зустріч президентів має на меті обміркувати ситуацію з усіх боків.

Зліва: Президент Російської Федерації В. Путін, Президент України Л. Кучма і Президент Республіки Молдова В. Воронін в Одесі.

Фото УНІАН

Зустріч президентів відбувалася через кілька тижнів по тому, як у молдовській столиці Кишиневі відбулися масові демонстрації на знак протесту проти розширення вжитку російської мови у тій країні, а також проти зближення молдовського уряду з Москвою. Врегулювання придністровського конфлікту стало однією з головних тем зустрічі президентів України, Росії та Молдови.

Л. Кучма і В. Путін спілкувалися віч-на-віч не більше години. Президенти обмінялися думками щодо питань співпраці та економічної інтеґрації України та Росії. Зокрема Л. Кучма заявив, що першочерговими напрямками для українського експорту стануть країни Евразійської економічної спільноти. Саме ця тема стане головною на майбутній зустрічі глав держав СНД, який відбудеться наприкінці травня в Кишиневі.

Молдавський президент В. Воронін повідомив, що його країна подала офіційну заявку на вступ до Евразійської економічної спільноти. Щодо придністровського питання, то під час тристоронньої зустрічі жодних сенсаційних заяв не пролунало. Досягнено домовлености, що наступного тижня в Кишиневі відбудеться зустріч представників України, Молдови та Придністров'я, де йтиметься про прикордонні та митні проблеми.

На зустрічі йшлося про розширення Евразійської економічної спілки і участь у ній України. Член комітету Верховної Ради України у закордонних справах Борис Олійник назвав „декляративним" бажання української сторони брати повноправну участь у діяльності Евразійського економічного співтовариства.

Завідувач відділу Інституту світової економіки і міжнародних взаємин Олексій Плотников скептично оцінює можливе приєднання України до Евразійського економічного співтовариства.

В. Путін в Одесі заявив, що Україна залишатиметься важливим стратегічним партнером Москви, незважаючи на те, хто переможе на березневих парляментських виборах. Російський провідник сказав, що під час двосторонніх переговорів йшлося про шляхи розширення взаємодії між Росією і Україною, про те, як поліпшити чинні механізми і впровадити нові, оскільки останніми роками спостерігається тенденція зменшення товарообігу.

За матеріалами інформаційних аґентств

Б. Кожин: краще утримувати свою армію, ніж чужу

Борис Кожин

У Мюнхені відбувся „Український тиждень", організований Товариством „Україна" в Німеччині. Серед його учасників був голова Спілки офіцерів України, перший командувач Військово-морських сил України, член Української Всесвітньої Координаційної Ради, депутат Верховної Ради віце-адмірал Борис Кожин. Він виступив з доповіддю „Загроза національним інтересам України в контексті ратифікованих угод щодо Чорноморської фльоти, військова доктрина та розвиток ВМС України на сучасному етапі". Дещо пізніше, 27 січня, Б. Кожин також відповів на декілька запитань голови Товариства „Україна" в Німеччині Івана Бобина, котрий записав це коротке інтерв'ю для „Свободи". З цією розмовою ознайомлюємо наших читачів, які цікавляться деталями передвиборної ситуації в Україні.

– Пане Борисе, Спілка офіцерів України, яку ви очолюєте, добре знана в Україні. Однак жодного представника СОУ немає у прохідній частині ані виборчого бльоку Віктора Ющенка „Наша Україна", ані серед кандидатів-мажоритарників від цього бльоку. Як це розуміти?

– СОУ складається із офіцерів-патріотів, які першими присягнули на вірність українському народові. У 1991–1992 роках вони поверталися служити в Україну, іноді залишаючи родини та теплі домівки. Всі вони були готові зі зброєю в руках відстоювати незалежність України. У липні 1991 року в напівлегальних умовах вони провели Перший з'їзд СОУ і зробили вирішальний внесок у справу створення Збройних Сил та Військово-Морських Сил України. У лавах Спілки – генерал-полковник Костянтин Морозов, генерал-лейтенанти Вілен Матриросян, Іван Білас, Олександер Скіпальський, полковник Григорій Омельченко, Вячеслав Білоус, Анатолій Єрмак, Віталій Лазоркін, капітан 1-ої ранґи Євген Лупаков та багато інших відданих синів України. На жаль, сьогодні військовий патріотизм та відданість Україні не цінується багатьма політичними силами, і серед них, як це не парадоксально і прикро, – виборчий бльок „Наша Україна". Це фактично іґнорування проблем всього Українського війська. Мабуть, українські політики забули цю істину: „Не бажаєш утримувати свою армію – будеш утримувати чужу".

– Які саме питання національної безпеки Ви від імені Спілки офіцерів порушували у Верховній Раді?

– Спілка офіцерів України неодноразово зверталася до українського народу як з парляментської трибуни, так і через ЗМІ. Ми наголошували, що розташування Чорноморської фльоти РФ на теренах України загрожує її національним інтересам, що підписання так званих дніпропетровських угод та договорів у військовій сфері, інтеґрація в рамках СНД, продаж Росії українських стратегічних об'єктів, – все це ставить Україну у повну залежність від Російської Федерації.

Ми звинувачували владу, у тому числі Президента, у нехтуванні державною мовою, у віддані України Московському Патріярхатові. Ми проголошували і старалися доказати, що влада стала корумпованою, мафіозно-олігархічною. Ми говорили про все чесно і відверто, бо ми – патріоти України, а не „патріоти" владного корита. Зрозуміло, такою позицією Спілка офіцерів України викликала невдоволення з боку влади. Саме тому відповідальні за формування партійних списків бльоку „Наша Україна" Роман Безсмертний та Юрій Єхануров зробили все можливе, щоб представників СОУ не було ані в прохідній частині виборчого списку, ані серед кандидатів-мажоритарників від бльоку. Вісім офіцерів, генералів, адміралів були ними викреслені, а до програми бльоку не увійшло жодного військового питання.

– І все ж, незважаючи на все це, Спілка офіцерів України активно підтримує виборчий бльок Віктора Ющенка „Наша Україна"? Чому?

– Бо ми переконані, що перемога виборчого бльоку Віктора Ющенка „Наша Україна" означатиме виведення України із політичної, економічної, інформаційної кризи. Отже, програма бльоку заслуговує на підтримку. Однак, питання національної безпеки України, воєнної реформи, прийняття сучасної воєнної доктрини, підвищення престижу військової служби, ґарантій соціяльного та правового захисту військовослужбовців і ветеранів, військово-патріотичного виховання молоді до неї не ввійшли. А це ж доленосні питання для нашої молодої держави. Я цими питаннями володію і переконаний, що безпека держави повинна бути у надійних руках.

– Пане Борисе, ще у 1994 році прикарпатці обрали вас до парляменту, у 1998 році пройшли до Верховної Ради за партійним списком Руху. Чи не втомилися ви від парляментської діяльности і чи маєте сили працювати у Верховній Раді нового скликання?

– Ні, я не втомився, а набув значного досвіду у вирішенні різноманітних проблем виборців округу та держави загалом. За цей період я подав до парляменту понад 1700 депутатських звернень. У Верховній Раді на моєму рахунку – близько 40 виступів, понад 1.5 тисяч пропозицій до 129 законопроєктів, більшість з яких врахована. Саме у зв'язку з моєю відвертою державницькою позицією мене не підтримують ставленики пропрезидентських структур та антиукраїнські сили, які керуються з Москви. Ось чому частина офіцерів змушена кандидувати мажоритарних округах самовисуненням.

– Як сталося, що ви, етнічний росіянин, стали патріотом незалежної України?

– Доля, і я їй вдячний. У квітні 1992 року мене було призначено командувачем Військово-морських сил України. За два роки були створені боєздатні ВМС, з сучасними кораблями „Славутич", „Сагайдачний", „Донецьк" тощо. Були створені підрозділи морської піхоти та авіяції, наукові служби. Кораблі ВМСУ під час своїх походів демонстрували прапор України у Сполучених Штатах, Франції, країнах навколо Чорного та Середземного морів. Вирішальний внесок у цю справу зробила Спілка офіцерів України.

Ми працювали, долаючи постійні перешкоди з боку російських шовіністичних сил. Але ми вистояли. Військово-морські сили України є! Докладніше про ці події подано у книжках „Український фльот: біля джерел відродження" та „Шануймося, панове офіцери!". Моя дружина – українка. Від 1994 року мешкаю у селищі Вигода, на Прикарпатті, спілкуюсь українською як на праці, так і в повсякденному житті; я член Координаційної ради Бойківських фестивалів, Української Всесвітньої Координаційної Ради і очолюю її військовий відділ; також очолюю Конгрес громадянського суспільства України. Моє життєве кредо – бути потрібним людям і Україні.

Юлія Тимошенко...

(Закінчення зі стор. 3)

робиться за рахунок бюджетних або тіньових коштів, воно і так Вам належить, бо це за рахунок Ваших пенсій та зарплат влаштовують таку „благодійність". Але ж ніколи не голосуйте за цих кандидатів, бо **за ці нікчемні подачки вони купують право грабувати Вас і надалі без перешкод, руйнувати нашу країну, нівечити наші долі...**

Проголосуйте за кандидата, що йде на вибори від тих політичних сил, яким Ви вірите. Проголосуйте за них, навіть якщо вони виглядають скромно, не розкидаються коштами і не кричать гарних слів з трибун чи з екранів телебачення.

Четверте. Влада безумовно буде намагатися фальсифікувати результати виборів. Але будь-яка фальсифікація робиться за рахунок тих, хто не прийшов на вибори. Просто Вашими незаповненими бюлетнями „проголосує" чиновник. Тому йдіть на вибори обов'язково, не залишайте їм можливости голосувати за Вас.

П'яте. Будьте обережні з підтримкою Комуністичної партії, навіть якщо Ви комуніст. **Рядові комуністи і бюрократична верхівка партії – це вже давно поняття протилежні.**

Я наведу три приклади, якими легко перевірити нещирість керівництва КПУ. Перший: коли голосували за імпічмент (дострокову відставку Кучми з посади Президента) всі опозиційні до режиму партії дали 100 відсотків голосів. А Комуністична партія свідомо не додала голосів, яких і не вистачило для початку процесу відставки Кучми. Чи Ви дійсно вірите, що це випадково? Другий приклад: Генеральний прокурор Потебенько, який вже багато років покриває всі злочини Кучми та його найближчого оточення, і досі „успішно" працює саме тому, що КПУ ніколи не голосувала за його відставку. Більш того, керівники КПУ включили цього прокурора у свої виборчі списки як кандидата в депутати до Верховної Ради від Комуністичної партії. І нарешті, третій приклад: уся фракція Компартії після моєї відставки з посади віце-прем'єр-міністра з паливно-енергетичного комплексу одностайно проголосувала за закон, що знову повертає кошти за електричну енергію в тіньову сферу. Подібних прикладів можна навести безліч.

Шосте. Сьогодні в Україні є тільки три політичні сили, які можуть стати реальною альтернативою кланово-кримінальному конгломерату. Перша сила лівого спрямування – це бльок Олександра Мороза, і якщо Ви симпатизуєте лівим, то замість комуністів або Вітренко підтримайте бльок Мороза. Друга сила – право-центристська, створена на базі рухівських партій – це бльок Віктора Ющенка, який ще тримається від повного поглинання Кучмою. Хоча серед кандидатів у депутати, що йдуть під іменем Віктора Ющенка, на жаль, лише одна третина буде віддано боротися за національно-демократичні ідеали.

Третя політична сила – це бльок, який очолюю я.

Ці три політичні сили, безумовно, будуть у парляменті, але чим ширше вони будуть там представлені, тим швидше настане перемога здорового глузду та справедливости.

Сьоме. Знайдіть у собі мудрість не вірити безоглядно інформаційним програмам телебачення та радіомовлення, продажним газетам, рейтинґам, соціологічним опитуванням, експертам – усе це неправда, завдяки якій маніпулюють Вашою свідомістю.

І нарешті, **восьме.** Якщо Ви зрозуміли, що відбувається в державі, і визначилися, за яку політичну силу голосувати, не зупиняйтеся, переконайте хоча б десяток людей навколо себе, як голосувати і що робити. Дайте прочитати мій лист іншим людям, своїм друзям, членам родини, колегам, знайомим...

Моя мета – організувати націю для перемоги...

Навіщо мені все це потрібно?

Як кажуть про мене, заможна, щаслива жінка, яка жила без будь-яких проблем, і далі, якщо захоче, може жити так само безтурботно.

Так, кожна людина хоче жити щасливо, спокійно і безтурботно. Однак ми не повинні забувати нашу історію, коли мільйони людей, захищаючи нашу землю, віддавали не тільки посади і кошти, але й своє життя!

Я хочу запитати, чому серед нашого народу не може бути людей, які здатні на справжні громадянські вчинки саме сьогодні, коли цинічно знищуються мільйони наших батьків, братів та сестер, коли зникає надія на гідне життя для наших дітей?

Я впевнена, що такі люди є. Це не залежить від їхнього бажання чи небажання присвячувати справі своє життя. Це – їхній обов'язок, їхня місія. Я хочу бути разом з такими людьми назавжди.

Ваша **Юлія Тимошенко**

Основоположник української клясичної музики

До 160-річчя від народження Миколи Лисенка

Коли у Києві 19-річний студент Київського університету Микола Лисенко разом з Платоном Симиренком, Тадеєм Рильським, Михайлом Драгомановим, Михайлом Старицьким та іншими однодумцями проводжав вулицями міста домовину Тарса Шевченка, то ще ніхто не міг передбачити, що він стане основоположником української музичної клясики і провідним композитором Шевченкіяни. Він поклав на музику понад 80 творів Кобзаря і серед них – „Заповіт".

Микола Лисенко народився 22 березня 1842 року на Полтавщині в українській родині старого козацького роду. Вчився музики у Києві, Ляйпцігу, а згодом – у Санкт-Петербурзі, де його вчителем був видатний композитор М. Римський-Корсаков. Поза музикою, він вивчав природознавство в університетах Києва і Харкова, де здобув ступінь кандидата природничих наук. Оселившись у Києві, давав лекції гри на фортепіяно, а згодом відкрив власну музично-драматичну школу. Саме на київські роки припадає патріотична діяльність Миколи Лисенка у Київській Старій Громаді та Українському клюбі. Саме Микола Лисенко започаткував травневі подорожі киян до Канева, котрі у часи комуністичного режиму Щербицького перетворилися на студентські демонстрації протесту і були заборонені.

Створення музичної Шевченкіяни стало життєвим подвигом Миколи Лисенка, але попри це служіння він написав багато композицій, хорових співів, опрацював низку народних пісень. Композитор поклав на музику ряд творів І. Франка, М. Старицького, Лесі Укаріїнки, Осипа Маковея та ін. Микола Лисенко став автором кількох українських опер – „Тарас Бульба", „Різдв'яна ніч", „Утоплена" та ін. З урахуванням виконавських традицій українського середовища композитор творив так звані народні співогри – „Наталка Полтавка", „Чорноморці", писав для струнних квартетів та інших інструментів. Окрему частину його спадщини складають твори для дітей.

Композитор присвятив чимало часу етнографії, збираючи і досліджуючи народні пісні, записуючи свята та обряди, думи кобзаря Остапа Вересая. Він був також досконалим диригентом.

Микола Лисенко був відомим і досвідченим педагогом. Серед його вихованців були відомі композитори Кирило Стеценко, Микола Леонтович, Левко Ревуцький.

Спадщину Миколи Лисенка з однаковим піклуванням оберігали його послідовники як в Україні, так і поза нею. Вистави і концерти за творами Миколи Лисенка не раз відбувалися в Нью-Йорку та інших містах Америки, а також в Бразилії, Аргентині. Ім'я Миколи Лисенка носять вулиці у Києві та Львові, ряд музичних навчальних установ.

Творчість Миколи Лисенка має виняткове значення в українському мистецтві : він став основоположником національного напрямку в українській клясичній музиці, яка спиралася на оригінальності і багатстві народної музичної творчости.

СВОБОДА
Пам'ятаймо про Україну!
Видає Український Народний Союз SVOBODA Published by the Ukrainian National Association
FOUNDED 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054
Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510, UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@att.net Web-site: www.svoboda-news.com
Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054
Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.
Передплата на рік $55.00, на півроку - $35.00. Для членів УНСоюзу $45.00 річно, на півроку - $30.00. За кожну зміну адреси - $1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".
Головний редактор –Ірена Яросевич
Редактори: Ольга Кузьмович, Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

Адміністрація „Свободи"
Адміністратор Володимир Гончарик (973) 292-9800 (дод. 3041)
Керівник відділу оголошень
Марійка Осціславська (973) 292-9800 (дод. 3040)
Передплата - Марійка Пенджола (973) 292-9800 (дод. 3042)

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про „цілую ручки"

Хто з читачів „Свободи" пам'ятає цей спосіб привітання у відношенні до жінок, який „колись" був загально відомий та прийнятий? Сьогодні він і мені пригадався, коли отримала листа від давнього знайомого, а рівночасно читача „Свободи", саме з таким закінченням. Була б і не звернула на нього увагу, бо ж довгими роками цей звичай панував у Західній Україні як щоденний, якби не дивний збіг обставин: майже рівночасно отримала другий лист із відбитком з невідомої, на жаль, польської газети статті під назвою: „Całuję rączki", присвяченої проблемі цього товариського звичаю в Польщі та сьогодні в Західній Европі, тобто, властиво, – його цілковитому забуттю.

Справді, коли пригадати, то треба ствердити, що ми, українки із західних областей України, дуже скоро і досить безболісно перейшли до порядку денного над тим, що вже ніхто нам ані символічно, ані дійсно не цілує рук, незалежно від нашого віку та обставин.

А колись, за давніх „добрих часів", цілували руки не лише усім жінкам, але і діти батькам, а вже обов'язково діти – бабуням і дідуням. Сьогодні кажеться тут „гай, бабуню", і цього, мабуть, цілком вистачає, бо не знаю ні одної бабуні, яка б з цього приводу почувалася вражена чи ображена.

Читаємо у статті із польської газети пояснення та історію, як цей загальний звичай майже зовсім завмер, та порівнюємо це до наших українських обставин. Розуміється, у нас, як і в Польщі, він завмер з причин політичних обставин. У східніх областях України – вже після Першої світової війни, бо ж він ніяк не міг погодитися із комуністичними порядками, а на Західній Україні добила його вже Друга світова війна, а з нею також численна еміграція. Тут важливим чинником у зміні товариських звичаїв була також повна жіноча рівноправність та участь жіноцтва у всіх ділянках праці – як економічних, так і політичних. Тому навіть не можна собі уявити, щоб в якому-небудь уряді клієнт відважився цілувати у руку урядову особу жіночого роду. Але навіть на товариському відтинку – в гостині чи на прийнятті цей звичай не є уживаний і тепер має радше інтимний сенс. Може цим пояснити дивовижний факт, що під час першої візити Президента Буша старшого до Лондону, коли чоловік прем'єра Великої Британії Марґарет Тачер з повагою поцілував у руки Барбару Буш, вона відповіла йому тим самим і поцілувала його в руку. Мабуть, її це застало зненацька й вона хотіла обернути незрозумілий для неї звичай у жарт і показати свою рівність – але це не було прийняте з признанням навіть жінками.

Отож треба знати, що, коли, де і як уживати, щоб не відрізнятися дуже від загальних звичаїв, але також їх не іґнорувати, коли вони є у властивий час та на властивому місці. Можливе, що ця давня елеґанція у відношенні до жінок тепер не на часі, але таки певна пошана і певний саме у цьому середовищі, в якому перебуваємо, прийнятий спосіб привітання і прощання ми повинні усі дотримувати. Як кажуть, чемність ніколи не завадить, коли її покажемо у властивому місці та у властивій життєвій ситуації. І це торкається навіть старого забутого чи викресленого із товариського словника нашого „цілую ручки", байдуже – чи з поцілуванням чи без.

Може, цим поясню, що таке закінчення листа до мене мого давнього знайомого було для мене справді зворушливим і приємним. Часом давні звичаї не пошкодило б відновити. Може, б із того і світ покращав?

О-КА

„Свобода" була мені другом

Донедавна я мала змогу читати „Свободу", але з болем у серці довелося мені з нею розлучитися. Змалку до ліжка прикувала мене тяжка хвороба, але я завжди шукаю порятунку у слові. Живу з старенським батьком і чоловіком, який теж інвалід з дитинства. Для нас „Свобода" була справжнім другом і порадником, який невидимою ниткою єднає всіх українців, розкиданих по цілому світі. Інколи у своєму невеселому житті хочеться поставити крапку, але, читаючи у газеті розповіді про різні долі людей, я повертаю віру у те, що за вікном – прекрасний день, а сонце світить і для мене.

Я дуже хочу, щоб „Свобода" знову приходила в наш дім і надалі була нашою радістю і розрадою в житті. Подаруйте нам ще хоч декілька примірників тижневика.

Ірина Макара,
с. Білоголови, Зборівського району, Тернопільської обл

Від редакції: *Наші читачі мають гарний звичай дарувати передплату „Свободи" своїм землякам в Україні. Заохочуємо до такого дарунку й на адресу І. Макари. З проханням подарувати передплату на тижневик „Свобода" також звернулися:*

Фонд Брайля (товариство сліпих), вул. Січових стрільців, 5, 79000 Львів.

Вчителька Жанна Юзва, вул. Першого травня, смт. Підволочиськ, Тернопільської області.

Центральний спортовий клюб „Тоджима", вул. Робітнича, 154, 49008 Дніпропетровськ.

Школа-колегіюм ім. Т. Шевченка (перший заступник директора Микола Кобвалів), вул. Котляревського, 51/22, Сарни, Рівненської обл.

Громадські організації українців у Казахстані:

Український навчальний комплекс (голова Тарас Чернега), вул. Желтокстан, буд. 20, кв. 2, Астана 473000, Казахстан;

Український національно-культурний центр (голова Микола Осипенко), вул. Курмангази, 40, Будинок дружби, кімн. 12, Алмати 480000 Казахстан;

Український національно-культурний центр (голова Федір Клименко), вул. Бурил, 47, м. Тараз, Джамбильська обл., Казахстан;

Мангистауський національно-культурний центр ім. Т. Шевченка (голова Дина Децюк), мікрорайон 5-4-39, м. Актау, 466200, Казахстан.

Просимо звернутися до керівника відділу передплати Марії Пенджоли, (973) 292-9800 дод.3042, або вислати чек на адресу „Свободи" в сумі 55 дол..

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Добра стаття, але потребує додатку

Мова тут – про статтю О-КИ („Свобода" ч.7) „Про світову епідемію дивної хвороби", тобто про т. зв. „відмивання" грошей. Стаття добре написана і дуже на часі. Але потребує додаткового пояснення, бо читач може зрозуміти, що та епідемія „відмивання" великих сум в Україні (згадаймо Лазаренка та йому подібних) – це копія таких же епідемій в Европі й Америці.

Читач може навіть зрозуміти, що українські злодії запозичили ту епідемію з країн західнього світу, бо саме це каже О-КА в кінці своєї статті. Воно трохи не так. Це правда, що історія Америки знає період розпаношення різних мафій у цій країні.

Це правда, що й тепер в Америці і багатьох країнах західнього світу є багато шахрайства, всяких фінансових маніпуляцій. Але між цим злом, наприклад, в Америці і злом в сучасній Україні є суттєва різниця: і колишня мафія в Америці, і сучасні фінансові маніпулятори-злодії робили і роблять все те не так на шкоду державі як такій (хоч і таке трапляється), як на шкоду різних приватних підприємств і окремих осіб або певних груп громадян.

В Україні ж всякі „лазаренки" обкрадають, грабують найперше і найчастіше українську державу і тим самим мільйони громадян. Тож злодійське грабування державного майна і відмивання вторгованих таким чином грошей українськими злодіями на високих щаблях влади – це не запозичена в західньому світі епідемія, а власний феномен. Це одна суттєва різниця.

Друга різниця між українськими „відмивальниками" і, наприклад, американськими злодіями-маніпуляторами є та, що цих останніх, зловивши, судять і карають, в Україні ж таким навіть відповідного слідства не влаштовують, не кажучи вже про засудження. Бо хто буде робити слідство, коли сам теперішній Генеральний прокурор країни кандидує до Верховної Ради від Комуністичної партії?

Іван Овечко,
Аврора, Кольорадо

Україну треба представити в музеї

Уже роками жевріє ідея побудови музею пам'яти жертв комунізму. Зі статті у „Вашінгтон Таймс" (6 березня 2002) я довідався, що існує Фундація „Жертви комунізму", яка збирає фонди і плянує відкриття пам'ятника жертвам комунізму на 2007 рік.

У цьому музеї треба увічнити пам'ять десятків мільйонів українських жертв, заподіяних комуністичними катами. Чи спроможемся ми організуватися для такого завдання? Для додаткової інформації звертатися на адресу: „Victims of Communism Foundation", 1513 16th St., NW, Washington DC 20036.

Петро Матула,
Потомак, Мд.

Чи буде суд над комуністами?

У Нюрнберзькому процесі, коли судили нацистів за знущання над людьми, з'ясувалося, що на території, зайнятій німцями під час Другої світової війни, загинув 21 мільйон осіб. На підставі даних шведського політика Альмарка, наведених у його книжці „Відкрита рана", стверджується, що у СРСР від 1917 до 1980 року загинуло 62 мільйони людей. Загалом у 23-ох країнах так званої „соціялістичної співдружности" загинуло 110 млн. осіб. Чи буде суд над комуністами, які скоїли ці злочини?

Б. Данко,
Нью-Гейвен, Кон.

Приїздіть до Шевченкового села!

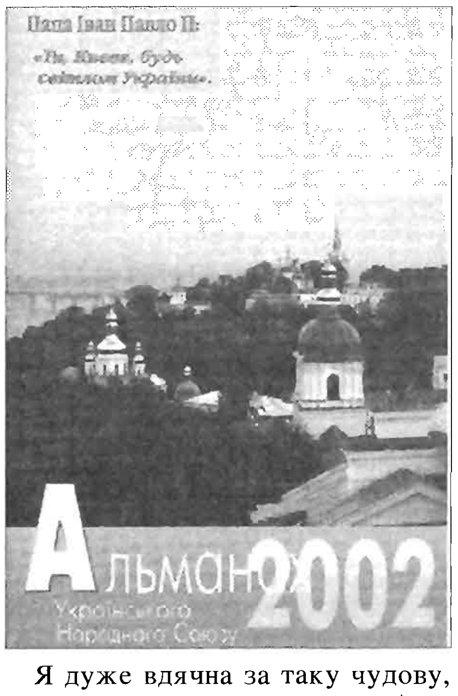
Про село Тараса Шевченка (колишню Керелівку), писав письменник Іван Нечуй-Левицький: „Шевченкова батьківщина – такий рай, якого трудно знайти на Україні. Село Керелівка, де жив і бідував Тарас Шевченко, все потонуло в старих садках, неначе у здоровому лісі... З таких саме садків вилинув, як соловей з гаю, Шевченків геній і його пісня також поетична, як ті садки весняної доби".

Тепер окрасою села є історично-культурний заповідник „Батьківщина Тараса Шевченка", створений 1992 року. Заповідник об'єднує три села Черкаської области – Моринці, Шевченкове і Будище, має 43 пам'ятки культури. Недалеко від Шевченкового розташоване Городище, де можна ознайомитись з народним літературно-меморіяльним музеєм видатного співака і композитора С. Гулака-Артемовського і письменника Івана Ле. У Кам'янці є літературно-меморіяльний музей О. Пушкіна та П. Чайковського. Іноді стає прикро за людей, знайомих і незнайомих, які в сум'этті повсякденного життя не бачать усієї краси цих святих місць.

В радості і в печалі, у будні і в свята приїжджайте до цих місць, на святу землю, що народила Кобзаря, і ви відчуєте, як вас огорне надзвичайне тепло – потужна енергетика, що йде зі самісіньких надр.

Микола Лисенко,
голова Шевченківської філії Всеукраїнського благодійного фонду ім. Шевченка, правнук Т. Шевченка по брату Йосипу

Слово про Альманах –2002

Я дуже вдячна за таку чудову, духовну та корисну книжку – „Альманах УНС 2002 року". І пересилаю вам 15 долярів, щоб зміцнювався ваш пресовий фонд і надалі.

Галина Руденко,
Ґошен, Н. Й.

* * *

Не можу не висловити свого захоплення цьогорічним „Альманахом". Ой, який же цікавий! Найперше – вступне слово Уляни Дячук „Ніколи не втрачайте надії". Яка там щирість, вдумливість – кожне речення западає в душу читача! Сподобалися статті „Перше (Аскольдове) Хрещення Русі 860 р.", М. Брайчевського, „Християнська Україна: дві легені, але одне серце проф. Дм. Степовика. Мабуть, ніколи не буде вичерпна тема про Митрополита Андрея Шептицького. І завжди є щось нове, цікаве. Він – справді великий в усьому. Стаття Ол. Негоди про М. Гоголя теж цікава, але чи треба виправдовувати М. Гоголя, що писав російською мовою? Т. Шевченко – сучасник М. Гоголя, але чи менший від Гоголя геній?

„Альманах" потребує докладного опису, я ж за два дні прочитала багато, і захотілося коротко відгукнутися, висловити своє вдоволення.

Н. Сеник-Коваль,
Нью-Джерзі

* * *

Не можу не відгукнутися на евлогію-некролог П. Часта про Людмилу Волянську, вміщений в Альманаху-2002. Він написаний у високому стилі, глибоко емоційній формі. Хоча через відстань я не співпрацювала з Людмилою Волянською, але знала її особисто. Моя покійна мама дуже цінила її, згадуючи при тому її батька Івана Шарого. У трагічний для Києва час, в бою під Крутами, були разом Іван Шарий і мамин брат Володимир Шульгин. Володимир загинув в бою, а Івана більшовики стратили у 1930-их роках. На згадку цього зв'язку мама подарувала мені касетку з голосом Людмили Волянської. Цей зв'язок пам'яті передано в евлогії.

Д-р Наталя Пазуняк,
Філядельфія

Діти Гарбузова зраділи подарункам

Добродій Віровлав Лобур народився в нашому селі Гарбузові, а тепер проживає в Америці, але ніколи не забуває свого села, рідних, знайомих та друзів, намагається їм допомагати. Зокрема на свято Миколая він придбав подарунки для дітей села.

За усі доброчинні справи Віровлаву Лобуру дуже вдячні односельці – парафіяни, діти та вчителі!

Марія Вовк,
с. Гарбузів, Зборівського району, Тернопільської обл.

„Newsweek" подав спростовання

У „Свободі" (ч. 9) було вміщено критичне зауваження УНІС на адресу тижневика „Newsweek" з того приводу, що у звіті про Олімпіяду 25 лютого було вміщено під світлиною українського спортового судді прапор Росії.

11 березня на стор. 16 тижневик вмістив відповідне спростування своєї помилки і подав кольорове зображення державного прапора України.

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

До членства УНСоюзу!

На підставі статті ч. 17 Статуту Відділи, Окружні комітети і члени запрошені присилати до Екзекутивного комітету всі передконвенційні проєкти для добра і добробуту Союзу. Після їх схвалення проєкти будуть передані Конвенційній статутовій комісії до розгляду. Всі пропозиції до зміни чи поправок Статуту просимо присилати до Головної канцелярії УНСоюзу, адресуючи їх до голови Передконвенційної статутової комісії, адвоката Тараса Шмагали, мол.

Загальні збори Округи Конектикат

ІСТОН, Конн. – 9 березня в залі церкви св. Покрови в Бриджпорті, Конн., відбулися річні збори Округи. З Головного Уряду УНС у зборах взяла участь предсідник Уляна Дячук. 33 члени представляли всі 9 відділів Округи.

Збори відкрив Тарас Сливінський, голова місцевого 59-го Відділу. Далі ведення зборів перебрав голова Округи Ігор Гайда. Після вшанування молитвою померлих членів округи, яку провів о. Степан Яновський, прийнято порядок нарад.

Збори вирішили, щоб предсідником був Ігор Гайда, а секретарем – Степан Тарасюк. Докладний протокол із останніх річних зборів прочитав секретар Степан Тарасюк. Першим звітував голова Округи Ігор Гайда, який поінформував, що Округа мала інформаційні сходини у вересні в Стемфорді, де під час „Українського дня" був стіл з матеріялами про УНС, Союзівку та газети „Свобода" і „The Ukrainian Weekly". Округа придбала менше нових членів, ніж попереднього року, коли вона посіла п'яте місце з 27 округ. Звітували також секретар Степан Тарасюк – та касир Тарас Сливінський.

За Контрольну комісію звітували Мирослав Троян і її члени Володимир Ґлова та Богдан Добощак. Від Номінаційної комісії Мирослав Троян подав склад кандидатів до нової управи на 2002 рік: Ігор Гайда – голова, Мирон Кузьо – заступник, Степан Тарасюк – секретар, Тарас Сливінський – касир. Контрольна комісія: Мирослав Троян – голова, Богдан Добощак і Володимир Ґлова – члени. Вільні члени: Олександер Пришляк, Юрій Стахів, Мирон Колінський і Дмитро Стець. Внесок Номінаційної комісії принято одноголосно.

Предсідник Головного Уряду УНС Уляна Дячук подала докланий звіт із діяльности Головного Уряду за останній рік. Придбання нових членів є найважливішою справою, бо старші члени відходять, а нових є менше і менше. Союзівка та видання газет є й далі дефіцитні. Спроби з'єднання УНС із Українським Братським Союзом мають труднощі і не можуть бути полагоджені на 35-ій Конвенції.

Присутні висловлювали побажання щодо місця і переведення наступної конвенції. Уляна Дячук дала вичерпні відповіді на всі поставлені питання.

Ігор Гайда

Д-р Богдан Шебунчак – головний лікар УНСоюзу

26 грудня 2001 року виповнилось 80 років д-рові Богданові Шебунчакові, визначному лікареві та громадсько-політичному діячеві у США. При цій нагоді годиться згадати про його життєвий шлях.

Він народився 26 грудня 1921 року в Солотвині, Надвірнянського району на Івано-Франківщині в родині підприємців Теодора й Каролини Шебунчаків. В родині ще було двоє братів. Середню освіту здобув в українських державних гімназіях Станиславова (тепер Івано-Франківськ) і Коломиї. В 1940 році склав випускні іспити, в 1942 році почав студіювати медицину у Львові та закінчив її в 1948 року в Ерлянґенському університеті, де захистив докторську дисертацію.

В 1945 році одружився зі студенткою медицини Софією Левицькою, яка закінчила медичні студії та потім, в Америці, працювала лікарем-анестезіологом і лікарем-контролером. Виховали двоє дітей – сина Романа і дочку Данусю.

Відбувши шпитальну практику, д-р Б. Шебунчак відслужив два роки у званні капітана в американській армії (1953–55). В 1958 році розпочав приватну лікарську практику та працював в Меморіяльному шпиталі ім. Клари Мас. Д-р Б. Шебунчак належав до кількох американських медичних товариств та до Українського Лікарського Товариства (УЛТПА), де був головою відділу (1962–65) та Головної управи УЛТПА в (1969–71 роках).

За його каденції виплачено 30 стипендій та нав'язано співпрацю зі студентською Централею СУСТА, як також з управою Товариства українських інженерів. В часі його головування в 1970 році відбувся успішний науковий з'їзд УЛТПА у Філядельфії, а 31 жовтня 1970 року – ювілейний бенкет у Нью-Йорку з нагоди 20-ліття.

За цінну й жертвенну працю для товариств д-р Б. Шебунчак був відзначений почесною грамотою на науковому з'їзді УЛТПА в Дітройті у 1980 році, а в 1997 році, на XXXII з'їзді делеґатів УЛТПА, відзначено його почесним членством.

У квітні 1998 року на з'їзді Крайової ради УНК іменовано його почесним головою, а в грудні 1998 року на Конґресі СКУ в Торонто, Канада, нагороджено медалею св. Володимира Великого.

Д-р Б. Шебунчак

Крім своєї професійної праці, д-р Б. Шебунчак розвинув широку громадсько-політичну діяльність. Був активним членом, а також головою багатьох організацій; головою Крайового комітету за створення Українського католицького патріярхату (1964–66), головою Українського Світового комітету для спортових ігрищ, членом Екзекутиви і заступником голови Крайової ради УККА. Крім цього, був заступником голови УАКРади (1981–85 рр.), а потім головою Крайової ради УАКРади, від 1983 до 1998 року був членом Президії СКВУ.

Д-р Б. Шебунчак є активним членом Організації Українських Націоналістів (ОУН) і членом ПУН, членом Організації державного відродження України (ОДВУ), заступником голови ЦУ ОДВУ в 1964–70 роках, головою ЦУ ОДВУ, в 1970–72 роках і 1980–84 роках, від 1984 року є почесним головою ОДВУ. Належить він до спортивного товариства „Чорноморська Січ" в Нюарку та є членом Українського інституту Америки в Нью-Йорку, членом УНСоюзу і головним лікарем УНСоюзу.

Складаємо шановному ювілятові щирі поздоровлення та побажання доброго здоров'я, багато сил для дальшої праці на добро УЛТПА та українського народу.

На многі і благі літа, дорогий ювіляте!

Д-р Павло Пундій

ДО ЧЛЕНІВ УНСОЮЗУ

Від січня до березня Відділи Українського Народного Союзу відбувають ЗАГАЛЬНІ РІЧНІ ЗБОРИ, згідно із вимогами статуту. Дуже важливим є щоб всі члени брали участь у зборах. Цього року в підготовці до Конвенції УНСоюзу, Відділи відбудуть збори для вибору делегатів на Конвенцію. Всі збори Відділів є оголошені в „Свободі" та „The Ukrainian Weekly". Участь членів у зборах Відділів УНС є конечна для дальшої будучності нашої організації.

Куди йдеш, українське село?

Народний депутат України Іван Бокий прийшов у велику політику з журналістики. Але й тепер, у Верховній Раді, й раніше, на газетярських хлібах, завжди жив болями села. Він так і каже: „Я народився в селі, виріс в ньому і все своє життя жив ним". Минулого року Іван Бокий створив Партію захисту селян України, яка в січні цього року об'єдналася з Соціялістичною партією, в списках якої він кандидує на нинішніх парляментських виборах. „Ця партія, - коментує І.Бокий,- сповідує суспільну модель шведського соціялізму, а це якраз та модель, яка врятує українське село". Сумніви в тому, що ця людина справді хоче рятувати село, відпадають після перших же хвилин розмови з нею – стільки болю, пристрасности, бажання будь-що захистити вічно упослідженого українського хлібороба в його словах.

Недавно Іван Бокий побував в Нью-Йорку. Подаємо його думки з сільської теми.

– Мабуть, в Україні знайдеться небагато людей, які так знають село, як Ви, пане Бокий. Що сталося з ним за 10 літ нашої незалежности? Куди воно йде і як сьогодні живе чи, радше, виживає?

– Погано живе, гірше нікуди. Так погано не було з часів сталінської колективізації, коли українського селянина-господаря знищили тодішні „реформатори". Ту колективізацію я вважаю найбільшим злочином проти України. Й досі ми не можемо відійти від того погрому. Було порушено багатовіковий устрій селянського життя й господарювання, фізично винищено найкращих хліборобів, зруйновано самі підвалини сільськогосподарської економіки, яка годувала Україну й ще пів світу. Нині українському селянинові вдруге ламають хребет. Сьогоднішня деколективізація по суті є повторенням тієї колективізації. Нинішні так звані реформи на селі – це руйнація вже нового укладу, який склався за більш як 60 років, що минули після трагедії сталінської колективізації. Я не захищаю колгоспи. Питання зовсім в іншому. За ці десятиріччя пройшло щонайменше 4-5 поколінь. Склався інший менталітет українського селянина, уклався певний спосіб життя, певна психологія й певні зв'язки. Ми не можемо казати, що за радянських часів село досягло небаченого розквіту. Але мало-помалу воно призвичаїлося, відійшло від погрому колективізації й вийшло на якийсь рівень. Скажімо, Україна проминула 3-тисячну межу надою молока на одну корову, стабільно збирала щороку до 50 мільйонів тонн зерна. Пересічно селяни збирали по 35-50 центнерів зернових з гектара. Це непогані показники. Й вони давали можливість, при розумній реформі села, перейти на ще вищі вже після розпаду Радянського Союзу. Але замість розумних реформ село знову почали нищити. Й сьогодні незалежна Україна щороку пересічно збирає лише 18-22 мільйони тонн зерна. Порівняйте з 50, які вона давала до 1991 року. Нинішня влада провадить реформу, яка відверто веде до загибелі села. Судіть самі. Ціни на сільськогосподарську продукцію порівняно з продукцією промисловою дуже відрізняються не на користь першої. До чого це приводить? А до того, що селянин, продавши своє молоко, сало, м'ясо, олію, мед, зерно, не може на виручені кошти купити ані сільськогосподарську техніку, ані мінеральні добрива, ані пальне. Аграрні господарства при такій монетарній політиці, коли загальна грошова маса в державі дорівнюється всього 33 мільярдам гривень й, ясна річ, не може повноцінно обслуговувати економіку країни, обезгрошені. Село штучно зробили нерентабельним й сільськогосподарське виробництво почало деґрадувати, а села занепадати.

– Але світова практика довела, що сільськогосподарський виробник ефективно працює лише за умови особистої зацікавлености, тобто тоді, коли він працює на своїй землі й на себе, а не гне спину на пана чи райком партії. Я ніколи не погоджуся з будь-якими арґументами, що колгоспи – це добре. Це форма кріпосництва, коли людині за рабську працю платили копійки, коли половина з того, що вироблялося, згнивало на полях або розкрадалося, коли молодь втікала з села світ за очі, аби не повторити незавидну долю своїх батьків, які поклали в колгоспах своє здоров'я, але нічого, окрім болячок і мозолів, так і не заробили.

– Ніхто не каже, що колгоспи треба зберегти. Питання в іншому – не руйнувати великотоварне виробництво. Адже й світовий досвід показує, що на основі приватної власности спостерігається тенденція до укрупнення великотоварного земельного виробництва. В тій же Америці 98 відсотків продукції дають великотоварні об'єднання і лише 2 відсотки – невеличкі фармерські господарства. Так що в своїй основі великотоварна колгоспна система не така вже й погана. Інша справа, що в свідомості людей сама назва „колгосп" асоціюється зі свавіллям влади, з наругою над трударем, примусом й знущанням. Ясна річ, що називати цим словом сільськогосподарські господарства в незалежній Україні не варто. Все ж важливіше – не як назвати, а що корисного зберегти. Ви кажете, що за часів радянської влади селяни були кріпаками. Я згідний , але тільки якщо йдеться про сталінський період. В пізніші часи в наших селах було дуже багато й позитивного. І в сенсі організації виробництва, і в сенсі просто нормального людського життя. А ви приїдьте в будь-яке українське село сьогодні. Після київських супермаркетів, де полиці вгинаються від найрізноманітніших продуктів й товарів, в сільських крамницях – хоч свисни. Порожньо! Закриваються сільські школи, лікарні, автобусні маршрути. В розкішних колись сільських будинках культури сьогодні бігають щурі, а з повибиваних шибок вітер ганяє торішнє листя. Нинішнє українське село нагадує села після війни - пустка й відчай. Ви не повірите, але в Україні є такі села, де люди бачили гривню лише один раз – при обміні купонів. Роками не платять платню, село кинуте напризволяще. А ви кажете, особиста зацікавленість.

– Але, можливо, треба перейти цей перехідний період, перехворіти, перетерпіти? Може, новий Земельний кодекс України сприятиме, нарешті, виведенню села з глибокої й затяжної кризи?

– Справа не в тому, щоб перехворіти чи перетерпіти. Закладено такий механізм, який веде до руйнації, зубожіння й занепаду. Чому народні депутати, які справді вболівають за долю українського села, голосували проти нового Земельного кодексу? Адже, здавалося б, там закладено дуже проґресивні речі, що враховують західній досвід аґрарного виробництва, яке досягло вражаючих результатів в умовах приватної власности на землю. Але думати, що до України можна механічно прикласти цей досвід, і все відразу запрацює, – це ілюзія. Треба ще й враховувати менталітет українського селянина – він дуже відмінний від менталітету, наприклад, фармера десь у штаті Айова. В США в аґрарному виробництві зайнято 3 відсотки населення, у нас – 43! Й за запропонованим Земельним кодексом виходить, що багатьох з цих людей треба просто викинути на вулицю й залишити без засобів до існування. Якщо цей Кодекс в повному обсязі почне діяти, то в Україні буде 17 мільйонів безробітних селян! Зробити землю товаром – це правильний і мудрий шлях. Але не так це треба робити, як хочуть нині в Україні. Треба переходити на вільну купівлю-продаж землі на умовах, коли земля продається, але не кожен її може купити. Якщо в тебе земля поросла бур'яном, то через 2-3 роки її в тебе заберуть і ти не купиш її знову так просто. По-друге, земля повинна мати реальну ціну. В Україні ж сьогодні вона такої ціни не має. Адже у нас реально гектар найгіршої землі коштує не менш як 25 тисяч доларів. У Земельному ж кодексі визначено, що один гектар землі коштує від 3 до 8 тисяч гривень. Що це за ціна?! Про яку індикацію може йти мова?! Далі – оренда. В усьому світі в оренду землю здають великі землевласники малим. У нас же все навпаки: дрібні власники віддають землю більшим. І мають за це, даруйте, велику дулю. Тобто, запропонована нинішньою владою реформа не поліпшує життя селянина, а різко погіршує.

Народний депутат України Іван Бокий

– Може, справі зарадять багаті чужоземці, які захочуть купити в Україні землю й поставити сільськогосподарське виробництво на високий технологічний рівень?

– Це ще одна ілюзія. Чужоземець, який захоче купити в Україні землю, дбатиме не про українське село, а про свій гаманець. І якщо йому запропонують зрізати верхній, найродючіший шар землі й продати його за кордоном, він негайно наладнає цю справу й залишить нашим снукам й правнукам балки й яруги, в яких не ростимуть навіть будяки. Відомо ж, що гітлерівські окупанти вивозили український чорнозем до райху, розуміючи, що це справжнє багатство. Статті Земельного кодексу передбачають можливість продажу землі чужоземцям. В Україні ж є багато юридичних осіб, де засновниками виступають чужоземні компанії, зокрема майже всі наші банки мають чужоземний капітал. І якраз банки тепер заворушилися й починають найактивніше скуповувати землю. Це може призвести до катастрофічних наслідків. Земля, яка повинна годувати націю, буде використана під дачі, казино, лазні. А українському селянинові, який споконвіку жив і працював на цій землі, скажуть: „Ти сюди зі своїм плугом й конякою більше не лізь, тут приватна власність, пішов геть". Отаку реформу пропонують новітні реформатори. Хоч землю можна й треба пустити в продаж, але, по-перше, за індикативною ціною, по-друге, впорядкувавши відносини оренди й, по-третє, встановивши відповідальність орендаря перед орендодавцем. Нинішній же Земельний кодекс нічого цього не забезпечує. За таких умов, коли землю можуть скупити олігархи, грошові „мішки" не для розвитку, а для виведення її з обігу, пускати її в продаж „з молотка" ні в якому разі не можна. Ми можемо повторити гіркий досвід двох земельних реформ в царській Росії, коли перша реформа привела до революції 1905 року, а друга – до революції 1917 року. Для України найприйнятнішим є варіянт, коли на перехідний період (років 20-25) земля зберігається в державній власности, але віддається на довічне користування селянинові-виробникові з правом успадкування.

(Закінчення на стор. 13)

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

УККА отримав фонди для бюра у Києві

НЬЮ-ЙОРК. – УККА отримав дві щедрі пожертви на загальну суму 45 тисяч долярів на працю в Україні. Аркадій Муляк-Яцьківський з Лос-Анджелесу, Каліфорнія, подарував 20 тисяч долярів та 25 тисяч долярів – анонімний жертводавець. Пожертви будуть використані на покриття коштів нового бюра УККА в Києві щонайменше на два роки та на покриття частини коштів передвиборчого проєкту УККА.

Київське бюро УККА вже працює на повну силу завдяки щедрим пожертвам добродіїв УККА та завбачливості Екзекутиви УККА, яка прийняла рішення про відкриття бюра у Києві на черговому засіданні, 16 грудня 2001 року. Основним завданням київського бюра є втілення в життя передвиборчого проєкту громадського освідомлення „Сила одного". Ця програма заохочує виборців до активнішої участи у виборчому процесі.

Після виборів київське бюро УККА виконуватиме завдання, подібні до завдань Української Національної Інформаційної Служби (УНІС) у Вашінгтоні. Київське бюро УККА допомагатиме у здійсненні проєктів гуманітарної допомоги Ради допомоги і оборони українцям (РОДУ) УККА. Адреса бюра: Музейний провулок, 8. Телефон (044) 228-45-80.

УККА

Новий проєкт ЗУАДК: допомога селянам

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – Український селянин, який за новим земельним кодексом може повернути свою землю, не має засобів, щоб створити господарство та стати господарем на своїй землі. Деякі тільки й чекають нагоди, щоб селянин віддав їм землю. Щоб допомогти селянам, канцелярія ЗУАДКу у Львові підготувала „Фармерський проєкт", у якому визначено бюджет фармерського підприємства. Витрати на техніку одного такого підприємства, які включають придбання трактора, плуга, культиватора, сівалки, зернозбирального комбайна та обприскувача, становлять 575 тисяч грн., або 110 тисяч долярів США. Проєкт полягає у 10–15-тисячній американській позичці від запланованого фонду, а за більшими коштами підприємство вдасться за позичкою до МФБ. Саме така допомога, так звана „Developmental aid", найбільш потрібна в цей час. Допомога, яка не поновлює підприємництва, продовжує нездорову совєтську ментальність, яка й так зашкодила нашому народові.

Такі позички допоможуть створити середню клясу заможних селян, сприятимуть утриманню сиротинців, інтернатів для людей похилого віку за рахунок місцевих коштів. Пригадаймо, що у 1981 році українці в США і Канади через ЗУАДК заснували Бразилійський земельний фонд на суму понад три чверті мільйона долярів, за які закуплено землю для малозаможних, багатодітних українських селян. Фонд має власну адміністрацію і діє по сьогоднішній день. Він зріс до одного мільйона долярів США.

ЗУАДК закликає українців діяспори відгукнутися на цей заклик, допомогти у здійсненні цього проєкту. Ваші пожертви просимо висилати на адресу: UUARC, 1206 Cottman Ave, Philadelphia, PA 19111.

Екзекутива ЗУАДКу

Вшанували пам'ять Р. Шухевича

8-ий Відділ ООЧСУ в Чикаґо вшанував 52-ту річницю геройської смерти Головного командира УПА, голови проводу ОУН на українських землях Романа Шухевича (Тараса Чупринки), який поліг в нерівному бою 5 березня 1950 року.

5 березня в соборі св. Володимира і Ольги була відправлена Панахида за спокій душі Романа Шухевича і його дружини Наталки. До церкви прийшли колишні вояки УПА, дивізійники, СУВА ім. Симона Петлюри, члени 8-го Відділу ООЧСУ, ОЖ ОЧСУ і сумівці зі своїми прапорами. Панахиду відправили о. крилошанин Іван Кротець з парафії св. Володимира і Ольги, о. Богдан Налисник і Володимир Гудзян з парафії св. Миколая та о. канонік Михайло Мельник з України. Отець Михайло Мельник в своїй проповіді розповів про вклад генерала УПА у визвольну боротьбу українського народу. Після Панахиди в Домі СУМ відбулись урочисті сходини для вшанування пам'яті великого сина України. Сходини відкрив голова 8-го Відділу ООЧСУ друг Іван Павлик. Вірш про Тараса Чупринку прочитала сумівка Леся Дрозд.

Д-р Олесь Стрільчук виголосив доповідь про історичну ролю Романа Шухевича, згадав про його дружину – Наталку, яка відійшла у вічність в лютому ц. р. Цій річниці була присвячена радіопрограма „Вечірна трибуна".

Осип Панчишин,
член управи 8-го Відділу ООЧСУ,
Чикаґо

Допомога Україні триває

Комітет „Приятелі Руху" на одинадцятому році своєї діяльности здійснив ряд благодійних акцій: виділено стипендії морякам-студентам у Севастополі за написання українських есеїв, виплачено три стипендії по 400 дол. поетам, передано допомогу (690 дол.) старшим віком письменникам – членам Спілки письменників в Харкові, надано фінансову допомогу видавництву „Смолоскип" в Києві та Українському культурному товариству в Мурманську (100 дол.). продовжено сто передплат газет і журналів для шкіл і бібліотек та ін. Крім допомогових акцій, комітет „Приятелі Руху" влаштовував зустрічі з гостями з України. Доповіді виголосили науковий співробітник Національної Академії Наук д-р Сергій Білокінь, професори Володимир Панченко і Леонід Куценко з Кіровоградського університету ім. В. Винниченка, редактор видавництва „Смолоскип" в Києві Осип Зінкевич. Влаштовано виставу Львівського театру ім. Леся Курбаса.

Роман Ричок,
голова комітету,
Нюарк, Н. Дж

Наука в Україні: стан і перспективи співпраці

ВАШІНҐТОН. – На тему стану науки в Україні 24 лютого науковий аташе при посольстві України д-р Сергій Корсунський виголосив доповідь в залі українського православного собору св. Андрія Первозваного. Присутні були громадяни столиці й околиць, зокрема члени місцевого осередку Наукового товариства ім. Шевченка та Української Вільної Академії Наук.

Доктор фізико-математичних наук Сергій Корсунський говорив відповідною мовою – мовою фактів і цифр. Він чітко з'ясував, який шлях пройшла наука за десять років незалежного буття України та які в неї перспективи. До унезалежнення все працювало на оборону СРСР, зокрема інститути технічного спрямування. Такі напрямки, як українознавство, історія, культурознавство значно відставали. Вони і сьогодні ще повністю не відродились.

Зліва: д-р Василь Наконечний, д-р Сергій Корсунський, д-р Орест Дячок, мґр. Микола Француженко. Фото: Р. Ференцевич.

З проголошенням незалежности в Україні все почало мінятися. Науковці почали переходити на викладання українською мовою – тим часом бракує української термінології. Державне фінансування зменшилось, хоч збільшилося число навчальних і наукових центрів. Була одна Академія Наук, а тепер є Академія медичних наук, Академія аґрарників, Академія правових наук, Академія педагогічних наук і т. д.

Потенціял наукових кадрів сучасної України складають 17.7 тис. кандидатів наук; 3.9 тис. докторів наук; 46 тис. аспірантів, 1.1 тис. докторантів.

Д-р С. Корсунський визнав, що студентів і молодих вчених умовно можна зарахувати до двох категорій – потенційних еміґрантів та тих, які орієнтуються на те, щоб працювати в Україні. Але більшість розраховують на працю за кордоном. Зате вони швидше вивчають різні мови.

З українських докторів наук найбільше працює в Росії – 36.0 відс.; в США – 29.1 відс., в Німеччині – 6.8 відс.

На сьогоднішній день міжнародні угоди діють між міністерствами освіти і науки, окремими університетами тощо. Прямі контакти має Національна Академія Наук. Основні партнери – країни Европейського союзу. В програмах наукових досліджень найактивніше українські вчені співпрацюють США, Росії, Туреччини, Китаю, Індії.

Окремі країни, зокрема США і Канада мають різні фонди і програми обміну у галузі освіти, прямих зв'язків між центрами освіти і науки, – наприклад, між НАН України та „NASA".

Яким буде завтрашній день української науки, – це залежатиме не від талановитости вчених України, а від державного керівництва та керівництва академій і наукових установ, – підкреслив д-р С. Корсунський, – адже Україна входить в нове життя, яке вимагає і швидких, і оптимальних рішень.

Микола Вірний

Дослідження „четвертої хвилі“

Проф. Всеволод Ісаїв

ТОРОНТО. – 28 січня в Торонтському університеті на семінарі, організованому Канадським інститутом українських студій та Програмою вивчення України ім. Петра Яцика, українсько-канадський соціолог проф. Ісаїв виступив з доповіддю „Четверта хвиля іміґрантів з України, 1991-2001 рр. Підсумки нових досліджень“.

Цю працю проф. В. Ісаїв, спеціяліст з етнічних проблем, здійснив у співдії з проф. Віктором Сацевичем – соціологом з МакМастерського університету, Гамілтон, та Євгеном Дувалком – виконуючим директором Канадсько-українського товариства допомоги іміґрантам, Торонто; їм також активно допомагали Іроїда Винницька та Катя Дувалко. Фундація спадщини „Фирст Секюріті“ Федерального ощаденевого банку у Чикаго (президент – Юліян Куляс) оплатила цей проєкт.

Предметом дослідження була т.зв. четверта хвиля українців, які прибули до Північної Америки між 1991-им і 2001 роком. Проф. Ісаїв уважає, що їх приблизно 18-20 тис. приїхало до Канади, а принаймні 100 тис. до США, і що їх можна б назвати „п'ятою хвилею“, бо перед ними в 1980-их роках приїхали українські іміґранти з Польщі.

Базу даних було зібрано у 304 інтерв'ю, проведених в Торонто та околиці від листопада 2000-го до січня 2001 року. Інтерв'ю мало 161 запитання.

Дослідження мало своєю метою з'ясувати дві проблеми. По-перше, до якої міри нові іміґранти пристосовуються до канадської господарської системи? Це має значення з погляду канадської іміґраційної політики, яка, починаючи від середини 1970-их років до кінця 2001 року (нещодавно повідомлено, що відбудеться докорінна зміна цієї політики), намагалася підбирати іміґрантів для потреб працедавців. По-друге, у якій мірі нові іміґранти включилися в життя української громади Торонто? Це розглянено крізь призму теорії соціолога Луїса Гарца, яка стверджує, що нові іміґранти тривалий час живуть під впливом питань, які тривожили їхню батьківщину напередодні їхнього виїзду.

Передусім проф В. Ісаїв накреслив загальну картину найновішої іміґрації. 90 відс. народилися в Україні і 90 відс. прибули як самостійні іміґранти (10 відс. мали спонзорів). Трошки більше, як чверть (26відс.) прийняли канадське громадянство. В основному кількість чоловіків і жінок однакова. Більшість (78.6 відс.) одружені, 11 відс. – одинокі, а 9 відс. – розлучені. Середній вік у час приїзду становив 35.4, а в час інтерв'ю – 39 років. Отже, в середньому вони жили в Канаді трошки більше, як 3.5 року. Цікаво, що 22 відс. з них – домовласники. 17 відс. – бездітні, 39.1 відс. мають одну дитину, а 45 відс. – двоє. 89 відс. нових іміґрантів працюють повний день, хоч у своїй праці тільки 43 відс. використовують професії, які набули в Україні. Вони еміґрували передувсім з „Великої“ України (центральні й східні області, 50 відс.), зі заходу України (Галичина й Буковина) прибув 41 відс., а з Півдня (та інших реґіонів) – 9 відс. 26 відс. еміґрували до Канади з Києва, а 24 відс. – зі Львова.

Освітній рівень іміґрантів: 12.8 відс. мали дипломи з училищ або технікумів, 37 – з інститутів, а 36.1 відс. - з університетів. У час виїзду з України 37 відс. належали до Української Православної Церкви, 16 відс. – до Російської православної церкви, 27 – до католицької, а 11 відс. були безвірниками.

Проф. В. Ісаїв підкреслив, що ті іміґранти, які досить добре інтеґрувалися в канадське господарство, мали значно вищу освіту, ніж потрібно для праці, яку вони виконують.

Щодо місця праці перед і після еміґрування, то проф. В. Ісаїв дослідив, що у галузі кібернетики в Україні працювало 15.2 відс., а в Канаді – 20.1 відс. Участь у бізнесі й підприємствах також зросла від 3.4 до 6.4 відс. Було значне зменшення серед інженерів (з 22. 4 до 0.7 відс.) та інших професіоналів (з 12.1 відс. до 3.7), гуманітаріїв (з13.8 відс. до 2.0 відс.) та менаджерів (з 7.6 до 2.7 відс.). Натомість некваліфіковані робітники мали тимчасовий зріст з 0.0 відс. (в Україні) до 19,1 відс. на першій праці (в Канаді) до теперішнього рівня 4.0 відс.

Доповідач проаналізував труднощі, пов'язані з пошуком праці, зокрема це – відсутність або обмеженість канадських знайомств і досвіду, слабке володіння англійською мовою.

Друга велика проблема – інтеґрація нових іміґрантів в українську громаду. Тут висновок був однозначний: новоприбулі не включилися до громади. Тільки 9 відс. їх вступили до різних українських організацій, і лише 4 відс. – до українських організацій для новоприбулих. Вісім відсотків „дуже часто“ беруть участь у заходах українських організацій, 23.7 відс. – „іноді“, 20.1 відс. – „зрідка“, а 48.2 відс. – „ніколи“. Навіть неформально нові іміґранти тримаються осторонь українських канадців: менше, як 27 відс „погодилися“ або „дуже погодилися“, що „легко заприязнитися з українськими канадцями“, але понад 41 відс. (дуже) легко заприязнюються з неукраїнцями. Все ж новоприбулих здебільше цікавлять українські справи. Аж 92. 3 відс. уважають, що треба передавати українську культуру своїм дітям, 50 відс. посилають своїх дітей до українських шкіл і 24 відс. – в гуртки українських танців. Майже 82 відс. читають українсько-канадські газети „часто“ або „іноді“, а 66.8 відс. дуже цікавляться українською політикою.

Під кінець проф. В. Ісаїв звернув увагу на російсько-український суржик, яким користуються новоприбулі і з якого іноді глузують українські канадці; суржик продовжує залишатися широко вживаним, і ця ситуація не скоро зміниться.

Під час дискусії виникло чимало запитань. Перше, чи зібрані дані дозволяють побачити повну картину, оскільки імена суб'єктів зібрано з документів Канадсько-українського товариства допомоги іміґрантам? Проф. В. Ісаїв відповів, що цей список охоплює більш як половину всіх іміґрантів четвертої хвилі, він досить невтральний, а імена з нього вибрано довільно.

Друге питання стосувалося можливих вислідів подібного опитування в США. Доповідач звернув увагу на низку чинників, що відрізняють Канаду від США, і хоч не можна робити якісь передбачення, але спонзори цього дослідження зацікавлені можливим розширенням таакої дослідницької праці на США.

Андрій Макух,
координатор досліджень
Українсько-канадської
програми КІУС

Слова вдячности

Комітет Допомоги Україні Центрального Нью-Джерзі щиро дякує всім жертводавцям за пожертви під час цьогорічної (2002 року) Коляди. КДУ уже протягом 10 років допомагає студіюючій талановитій молоді України.

Ось що пише одна з таких студентів, 19-річна Ганнуся Сазанська із Миргороду, Полтавської обл.: „Насамперед хочу висловити слова вдячности за Вашу допомогу. Стипендія є для мене основним грошовим прибутком. Дякувати Богові, що є такі люди, як Ви, які не зачерствіли душею, які допомагають молоді жити і самореалізуватись“.

Ганнуся пише гарні вірші і один передає для „Свободи“:

Зима

Заквітчана цвітом,
заміряна літом
Такою блукає у снах.
Метіллю зігріта і мріє про квіти,
Малюючи їх на шибках.

А сонечко світить крізь голії віти
Не хоче їй дати тепла,
не хоче зігріти
Блукаючи світом,
з думками про літо:
Усе навкруги замела...

КДУ звертається до української громади складати пожертви на допомогу молоді України. Пам'ятаймо, що молодь – це майбутнє України! Тож не будьмо байдужими! Просимо виписувати чеки на: Committee for Aid to Ukraine, Acct. #8520. Висилати на адресу: Ukrainian National Federal Credit Union, 35 Main St., So. Bound Brook, N. J. 08880, Михайло Шульга, голова КДУ Центрального Нью-Джерзі.

КОЛЯДА – 2002 РІК: КОМІТЕТ ДОПОМОГИ УКРАЇНІ, ЦЕНТРАЛЬНОГО Н.ДЖ.

Ім'я	Сума	Ім'я	Сума	Ім'я	Сума
Яворський С.	10.00	Мигаль А.	20.00	п. Слободян А.	20.00
п. Мартіян К.	20.00	Недошитко М.	10.00	п. Зелінська М.	20.00
Явеляк І.	10.00	Рінник О.	10.00	п. Грибович Н.	10.00
о. Лабінський П.	30.00	Рудзинський Л.	30.00	п. Белименко А.	10.00
Хомут В.	20.00	д-р Шандор В.	20.00	п. Наливайко Н.	50.00
Дибайло Ц.	40.00	Старожитник Я.	25.00	Костюк Ю.	10.00
Ґеча Д.	20.00	Турчак Л.	10.00	Майстренко Л.	10.00
д-р Головінський І.	20.00	Старожитник І.	25.00	Дорошенко В.	40.00
Ящишин І.	20.00	Грегоренко В.	50.00	„Ватра“ SOBB	20.00
Колтовський В.	20.00	Несенюк В.	20.00	Добуш Г.	20.00
Левко П.	20.00	о. Глинський	15.00	Шульга М.	20.00
Літовинський В.	20.00	п. Кочержук І.	20.00		
Понишин Ю.	10.00	Гончарів А.	100.00	**Разом**	**$ 845.00**

Молодь вшанувала пам'ять героїв Крут

ЧИКАҐО. – З ініціятиви „Конференції молоді“ при УККА молодь, згуртована в СУМі, Пласті, ОДУМі та суботній Українознавчій школі, відзначила геройську смерть 300 молодих українських студентів та гімназистів Києва, які 29 січня 1918 року загинули біля станції Крути в обороні Києва від червоного війська Муравйова.

26 січня відбувся Апель молоді у залі школи св. Миколая. Апель відкрила директорка школи Л. Хойнацька.

Від імені відділу УККА учасників урочистого вшанування героїв Крут вітала О. Шкробут.

Відбулась мистецька програма дітей із Українознавчої школи під проводом вчительки музики О. Хитрої, яка перепліталась із монтажем, підготовленим пластунами. Глибоко схвилювала присутніх в залі пісня „Господи, помилуй“.

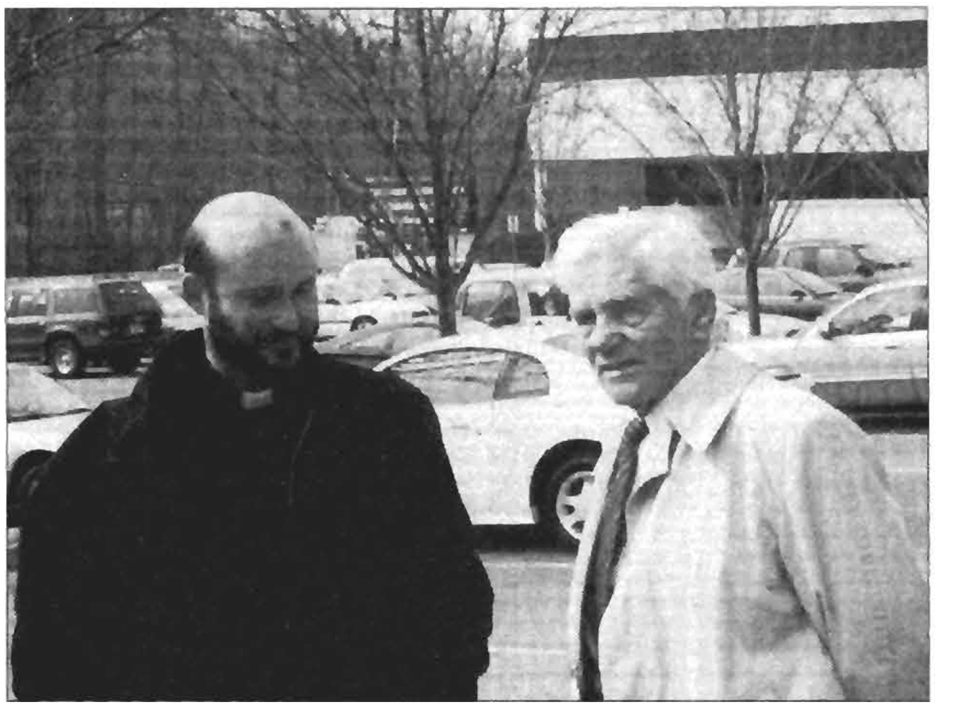
Свято закінчилося українським славнем. У залі було багато батьків, увесь вчительський збір та проводи СУМ, Пласту, ОДУМу.

Оленка Шкробут

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ!

о. Василій Говера: „Церква дбає не тільки про душі, а й про відродження національної свідомости"

Як уже повідомляла „Свобода" (ч. 8), у США перебуває настоятель української греко-католицької церкви Покрова Пресвятої Богородиці в Караганді, Казахстан, о. Василій Говера. Разом з головою Ради оборони і допомоги Україні Іваном Буртиком він був гостем редакції „Свободи" і відповів на кілька запитань. У зустрічі взяла участь предсідник УНСоюзу Уляна Дячук.

Гості редакції – о. Василій Говера (зліва) та Іван Буртик перед будинком УНС.

– Яка історія української присутности у Казахстані?

– Українці становлять 7 відсотків 16-мільйонного населення Казахстану. Значна частина їх була заслана сюди у 1930-ті роки за опір примусовій колективізації, чимало приїхали на так зване освоєння цілинних земель, але більшість була переселена у 1947 році зі західніх областей України або оселилася тут після звільнення зі сталінських таборів. Разом з ними прийшла і Церква.

– Як це сталося? Адже УГКЦ в Україні була розгромлена?

– В кінці 50-их років почали звільнятися з ув'язнення греко-католицькі священики, які відразу ж приступили до своїх священичих обов'язків. Звичайно, все це відбувалося нелеґально, у землянках, помешканнях та домах віруючих. В Караганді працювали єпископ Олександер Хіра, о. Олексій Зарицький, о. Йосиф Шабан, о. Степан Пришляк та багато інших. З розпадом СССР українці Караганди в 1993 році зареєстрували українську греко-католицьку громаду, у якій служили священики, які приїжджали з України. В 1996 році, на прохання греко-католицької громади, благодійна німецька організація подарувала нам невелику дерев'яну церкву. У 1997 році Єпископ Василій Медвіт, новопризначений Апостольський візитатор для греко-католиків в Казахстані та Середній Азії, разом із Архиєпископом Мар'я-ном Олесем, Апостольським нунцієм в Казахстані та Середній Азії, і єпископом Іваном Павлом Ленгою, Апостольським Адміністратором Казахстану, освятив новозбудовану церковцю. Від квітня 1997 року я служу настоятелем цієї церкви в Караганді. У 2000 році до Караганди на постійну працю приїхали сестри-служебниці Вінкетнія Назаркевич, Михайлина Горнакевич і Мар'яна Якимець з України, які заснували дім Пресвятої Трійці. Парафія почала зростати. 23 вересня 2001 року, перебуваючи з офіційною візитою в столиці Казахстану – Астані, Святіший Отець Іван Павло II в приміщенні Апостольської Нунціятури освятив наріжний камінь під будову греко-католицької церкви в Караганді. Владика Василій Медвіт щорічно відбуває візитації в Казахстані, де зустрічається з місцевими українськими громадами. Одна із таких зустрічей в 1998 році у Павлодарі закінчилася створенням нової греко-католицької громади. З ініціятивою відкриття українського храму в Павлодарі виступив голова товариства української мови ім. Т. Шевченка Михайло Парипса.

В квітні 1999 року до Павлодару приїхали на працю о. Іриней Бабінець та брат Анатолій Головчук, ЧСВВ. У червні в 2000 року о. Іриней розпочав будову невеликої церкви, а 15 лютого 2001 року відбулося перше Богослуження в новому храмі св. Верховних Апостолів Петра і Павла. За останній рік о. Іриней організував також дві громади в Шидертах та Березівці, які обслуговує двічі на місяць. Отже, тепер у Казахстані є дві парафії УГКЦ – у Караганді та Павлодарі, 6 громад – у Караганді, Астані, Шахтинську, Шидертах, Сатпаєві і Березівці, у яких служать, крім згаданих, оо. Іван Мислюк і Роман Малярчук, брати Мирон Модний і Адріян Савчин, ЧСВВ. У семінаріях Караганди і Львова навчаються Іван Чижик, Ярослав Головчук та Ігор Гачка. Духовною літературою нам допомогло католицьке видавництво „Свічадо" зі Львова.

– Чи ваша діяльність обмежується тільки душпастирськими обов'язками?

– Як в Україні, так і в Казахстані, Церква дбає не тільки про душі людей, а й про підтримання національної свідомости нових поколінь українців на далекій чужині. В кінці 2000 року біля церкви в Караганді було побудоване приміщення під українську недільну школу. Меценатами цієї благородної справи стали наші земляки зі США Іванна та Ярослав Парахонюки. У школі є кляса української мови та комп'ютерна. З часом в приміщенні школи буде створена українська бібліотека.

В Астані, Алмати, Актау, інших містах діють українські національно-культурні товариства, які створили численні хори, вокальні групи, ансамблі танцю, оркестри, гуртки народного мистецтва. В Астані є український навчальний комплекс, в кількох містах – недільні школи. Провідниками цієї діяльности стали Михайло Парипса, Тарас Чернега, Інеса Панкеєва, Микола Осипенко, Федір Клименко, Мирослав Зеленяк, Роман Бурда, Андрій Кирилюк, Дина Децюк.

– Чи українці в Казахстані готові повернутися до Церкви батьків?

– За часи комуністичної влади тут виросли нові покоління, які про Українську Церкву знають лише з переказів старших, котрі, остерігаючись репресій, уникали розмов з дітьми про Україну і Церкву. Тепер старші померли, а покоління середнього віку, заклопотане труднощами повсякдення, не поспішає до церкви. Але ми багато працюємо з молоддю та дітьми, які становлять майбутнє наших громад. Ця праця полягає у приготуванні до хрещення, вінчання, у катехизації, тоді як пануюча у Казахстані Російська Православна Церква такої роботи не веде, здійснюючи тільки треби за чималу плату.

– В яких умовах живуть українці?

– Казахстан – це велетенський степ. Я виріс у Прикарпатті і просто не уявляв собі таких просторів. Малих авт дуже мало, люди їздять у автобусах і потягах. Караганда – місто шахтарське і складається з робітничих селищ, довкола окремих шахт. Платня невисока, житла небагаті. Ми жартуємо, що у Казахстані настав комунізм: товарів багато, а грошей немає.

– Які шляхи привели вас до Казахстану?

– Мої батьки були тут на засланні, але повернулися в Україну ще до мого народження. Духовну освіту я здобув у Любліні і приїхав до Караганди, де оселився в примітивній хатинці.

– Яка найпильніша потреба вашої церкви?

– Приміщення, яке нам подарували німці, дуже незатишне. Адже у Казахстані спекотне літо і морозна зима. Обігріває церкву невелика залізна піч. Ми маємо проєкт нового кам'яного храму, половину вартости якого готова сплатити та сама благодійна організація, а решту коштів хочемо просити у благодійників діяспори. На закінчення зустрічі голова РОДУ УККА Іван Буртик, який відвідував українські громади Казахстану, розповів про численні поховання українців – жертв комуністичного режиму – на місці колишніх таборів, а також поінформував про проєкт створення Міжнародного меморіяльного музею в будівлі колишнього управління Карлаґу – головній квартирі велетенської репресивної системи на території Казахстану.

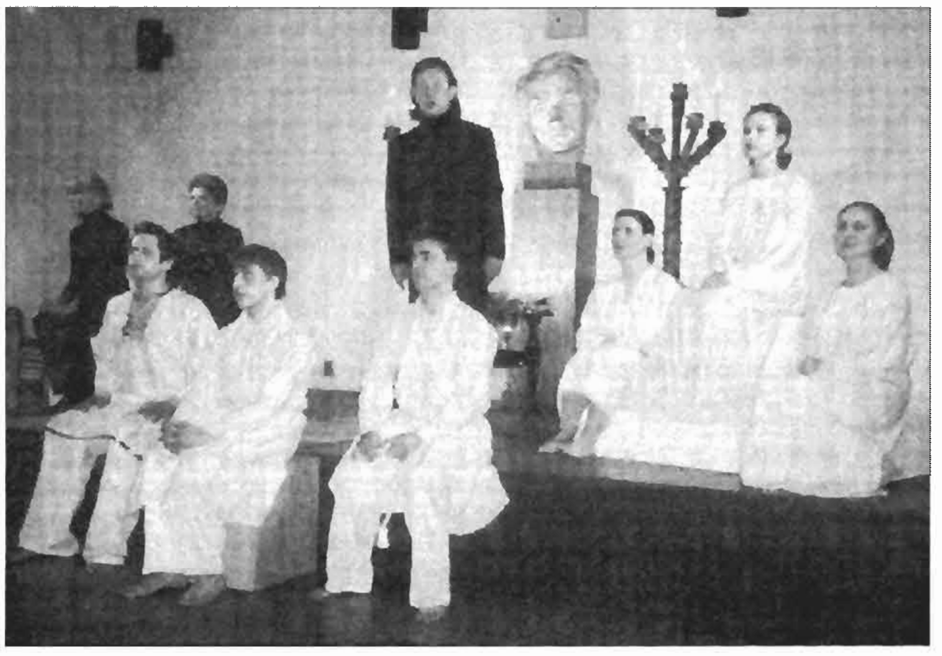
Пожертви для Церкви в Казахстані можна надсилати на адресу: UCCA: Rev. Hovera, 203 Second Ave., New York, NY, 10003.

Левко Хмельковський

* * *

28 лютого о. Василь Говера відвідав у Вашінґтоні Посольство України, Посольство Казахстану, радіо „Свобода" та радіо „Голос Америки". Під час зустрічі з радником-посланником Посольства України Володимиром Яценківським мова йшла про налагодження зв'язків між українською громадою в Казахстані та дипломатичним представництвом України в Астані, столиці Казахстану. Зустріч з першим секретарем Посольства Казахстану Талматом Калієвим пройшла у дружній атмосфері. Було обговорено поправки до Закону про свободу віросповідання, нещодавно прийняті урядом Казахстану, які потребують доробки, тому що можуть стати приводом для дискримінації окремих релігійних конфесій.

Такого Шевченка хочеться слухати

Учасники вистави „Поклін Тарасові Шевченкові".

НЬЮ-ЙОРК. – Поклін Т. Шевченкові у Нью-Йорку – під протекторатом українських організацій і у виконанні членів Студії мистецького слова Лідії Крушельницької, з поважним творчим вкладом народного артиста України Івана Бернацького – був цього року таким вийнятково зворушливим, що викликав у слухачів, що заповнили вщерть велику залю Народного дому, гучні оплески та загальне признання. Молоді виконавці пристрасно прагнули бути на рівні своїх учителів і передати поезію Кобзаря якнайкраще. Тут передували вони у „Великому Льосі", де ведучим був І. Бернацький та немов диригент своєю малою оркестрою провадив трьома душами (О. Лотоцька, Р. Росцішевська, М. Соневицька), трьома воронами (С. Зелик, Р. Лучкань і Н. Диба-Подоляк) та трьома лірниками (В. Ройовський, І. Кіналь і А. Березовський).

Поему Тараса Шевченка, присвячену А. О. Козачковському, не менш вдало виконали А. Березовський, В. Ройовський та М. Турчан, а „Суботів" – Л. Гурин. Усі молоді студійці були на висоті своїх завдань, відчуваючи цей особливий настрій вшанування Великого Кобзаря, що його принесла співпраця Лідії Крушельницької із І. Бернацьким та ще й у відповідному сценічному оформленні, що вимагало від виконавців постійного перебування на сцені, немов у живому образі. А може, причинився до того „Заповіт" не традиційною піснею, а словом І. Бернацького, що впровадив молодих виконавців і виповнену вщерть залю слухачів у цей особливий настрій? Музичне інтермецо заповнив відповідно до цілости Роман Цимбала, при вокальному супроводі своєї дружини – то були пісні до слів поета, а „Псалом XLIII" у виконанні цілого ансамблю був належним закінченням. Здається, немов портрет Шевченка глядів із вдоволенням на це нетрафаретне його свято, що без промов і хорових виступів, добре підібраними поезіями втримало публіку у святочному настрої, що відбивався на обличчях і в голосних схваленнях: „Такого Шевченка хочеться слухати завжди!".

О. Кузьмович

Фільм про Біблію побачать телеглядачі України

ЮНІОН. Н. Дж. – Ведуча християнської програми „Добра новина" Валентина Поляківська вже 10 років готує цю передачу для телебачення України. За цей час в етер вийшло 500 півгодинних сюжетів. Виросла Валентина в Канаді, але відколи Україна стала незалежною, вирішила разом з чоловіком, теж Валентином, присвятити себе духовному відродженню свого народу. Вони були причетні до заснування в Києві центру реабілітації молодих наркоманів „Надія" (статистика свічить, що тепер в Україні зареєстровано 107 тисяч осіб, залежних від наркотиків). У центрі „Надія" досягають одужання 70 відсотків хворих на цю недугу (у державних кліниках України цей рівень значно нижчий). Велику допомогу подружжя подає безпритульним дітям, яких опікуни забирають з вулиці до притулків. У цій праці Валентина Поляківська зауважила, що моральний занепад молоді йде від бездуховности. Так з'явилася думка ширити в Україні Слово Боже. Цій меті служать Біблійні відеошколи – плівкові записи, які дозволяють слухачам вивчати Святе Письмо. На допомогу вчителям виготовлено записи біблійних лекцій на електронних носіях інформації тривалістю 155 годин.

Два роки тому Валентина Поляківська дізналася, що в Америці створено відеофільм „Божественна Історія", у якому з допомогою різних засобів зображення і музики відтворено усю Біблію. Над фільмом працювали провідні майстри анімованого і документального кіно.

Цей фільм повинні побачити телеглядачі України, вирішила Валентина Поляківська. Подружжя знайшло ентузіястів, готових виготовити українську версію відеофільму. Тривалість стрічки – 80 хвилин, але її можна показувати й у трьох відрізках. Відеокасета дає можливість дивитися її у тих системах відтворення, які використовуються в Україні.

Валентина Поляківська на зустрічі в Юніоні.

28 лютого відбувся громадський перегляд нового фільму в Українській Євангельській церкві м. Юніон, Н. Дж. На його учасників справили велике враження мистецькі засоби фільму, у якому через малюнок, анімацію, музику та інші засоби передано головні тези Святого Письма, відтворено біблійні події. Молоді українці, які зростали у англомовному оточенні, відзначили, що досконало розуміють диктора, який послуговується вишуканою літературною мовою українського перекладу Біблії. Отже, новий відеофільм „Божественна Історія" варто показувати не тільки в Україні, а й в українських школах та громадських організаціях Америки, не зашкодить мати його у родинах.

Валентина Поляківська шукає фінансової підтримки церков і окремих добродіїв, щоб показати цей фільм на першій програмі Українського телебачення. Усі, хто може подати таку підтримку або хоче придбати фільм, можуть звертатися на адресу: Valentyn and Valentyna Polakiwsky, 60 Southport St., Suite 509, Toronto, On M6S 3N4, Canada. Вартість відеокасети – 19.99 і кошт пересилки.

Л. Хмельковський

Куди йдеш...

(Закінчення зі стор. 9)

І тільки коли складуться нові відносини власности, можна поступово перетворювати землю на товар.

– Ви так говорите про землю, неначе розмову ми ведемо десь в 70-их роках XIX сторіччя, коли за неї селяни ладні були покласти життя. Сьогодні в Україні охочих брати й обробляти землю дуже мало. За часи радянської влади сільські мешканці зрозуміли, яка це тяжка й невдячна праця. Краще поїхати в місто й працювати десь на будові, ніж від темна до темна гнути спину біля землі й не мати за це нічого. Чи захочуть сьогоднішні українські селяни брати землю й бути на ній господарями, як колись були ними їхні розкуркулені діди й прадіди?

– Нині в селі справді залишилося мало людей, які хочуть господарювати на землі. І тут дива немає. Давайте поміркуємо з дзвіниці селянина. Ви отримали, наприклад, 10 гектарів землі. Що ви можете з нею робити? У вас немає ні трактора, ні комбайна, ні пального, ні грошей. Є лише руки й голова, але цього замало. На Заході могли б відразу порадити: „Йди до банку й бери кредит". Але в українських банках простій людині отримати кредит майже неможливо. Гроші можуть дати лише тоді, коли маєш солідну протекцію у владних кабінетах, адже в Україні панує наскрізь корумпована система. І навіть якщо кредит дадуть, то здеруть такі проценти, що селянин з таким кредитом дуже швидко перетвориться на жебрака. Адже процент становить 35-40, а то й 50-60 відсотків! Хто добровільно захоче залізати в таку кабалу? Отже, селянин не хоче брати землю не тому, що він ледачий й неосвічений, а тому, що така державна політика. Ми розуміємо, коли нам наші земляки з-за кордону дорікають цілком доброзичливо, що ми такі-сякі й не можемо на таких чорноземах навіть самі себе нагодувати. Ми й справді сьогодні сякі-такі, але не тому, що такі від природи, а тому що владу в Україні, доки гризлися між собою праві й ліві, захопила зграя хижаків. Й вони не зацікавлені в розвитку економіки заради простої людини, а дбають лише про те, як найбільше поцупити, а потім хоч потоп.

– В цих умовах, здавалося б, всі селяни мають голосувати за вашу партію та її лідера О. Мороза. Чому ж цього не відбувається?

– Селяни, особливо з центральних і південних областей України, нашу партію підтримують. На останніх президентських виборах за Мороза в Полтавській, Вінницькій, Черкаській, Сумській, Київській, Кіровоградській областях голосувало 25 і більше відсотків. Але результати тих виборів було брутально пофальшовано. В Мороза вкрали майже 9 відсотків голосів й передали їх Кучмі. Сьогодні це підтверджується на плівках, які є в розпорядженні майора Мельниченка. Газета „Сільські вісті", в якій я пропрацював 11 років і яка сьогодні підтримує Соціалістичну партію, користується величезною популярністю серед селян. У неї сьогодні 580 тисяч передплатників - найбільший наклад серед усіх ЗМІ в Україні. За принципову позицію влада газету намагалася закрити, але на її захист стали сотні тисяч хліборобів, й сановники змушені були відступити.

– Чи видно сьогодні в Україні бодай десь далеко на небокраї зірку надії?

– Зірки не бачив, а острівці надії є. На моїй рідній Полтавщині, наприклад, є агрофірма „Обрій", де на приватній основі розпаювали землю, люди мають добрі заробітки. Там мудрий керівник, він, до речі, останній Герой соціялістичної праці і вже Герой України. Є також кооперативне господарство „Батьківщина", де люди працюють й мають за свою працю стільки, що можуть гідно жити. В усіх господарствах, на відміну від більшости колгоспів і радгоспів, керівники не дали розкрасти майно, техніку, зерно. Натомість вони зуміли зберегти трактори й комбайни, налагодити виробництво дешевої конкурентноспроможної продукції, зберегли землю й своїх трударів-односельців. І результат промовляє краще за будь-які пропагандистські промови. В більшості ж господарств сьогодні картина невесела. За бензин, солярку доводиться віддавати майже все, що зароблено тяжкою селянською працею. А не віддаси – то навесні поля залишаться незасіяними. А пальне тримають в своїх руках російські й українські олігархи. Отож і виходить, що селянин гне сьогодні спину на них. А це страшніше за будь-яку панщину. Вихід одначе є. Він у негайній й радикальній зміні всієї системи влади в Україні. Працьовита, сумлінна, хліборобська Україна заслуговує на кращих провідників.

Записав **Валентин Лабунський**

Зустріч в УВУ з Гельмутом Колем

Зліва: д-р Г. Досс, д-р Г. Коль, проф. Л. Рудницький.

БЕРЛІН. – 14 лютого колишній канцлер Німеччини, теперішній депутат Бундестаґу (парляменту) й один із найвизначніших політичних діячів XX століття Гельмут Коль прийняв у своєму кабінеті ректора Українського Вільного Університету проф. Леоніда Рудницького. Ціллю цієї зустрічі було вручення Г. Колеві пропам'ятної книжечки, виданої з нагоди присвоєння йому почесного докторату державного Лісотехнічного університету у Львові.

У товаристві проф. Рудницького був також депутат бундестаґу Гансюрґен Досс, почесний д-р УВУ, заходами якого появилася згадана книжечка. Вона включає всі промови, включно із словом д-ра Коля, що були виголошені на святі вручення докторату 4 грудня 2000 року.

Дбайливо і чепурно видана книжечка (українською і німецькою мовами) має незаперечну історичну вартість з уваги на слова д-ра Коля про Україну. „... Хто бачить перед собою Україну, у того стоять перед очима також церкви, передусім традиційні дерев'яні церкви. Це є ознакою великої християнської традиції, яка формувала країну і людей крізь століття. Під час переговорів стосовно Амстердамського договору я виступав за те, щоб в його тексті згадувалися б також християнські церкви. Тоді це переконання не отримало більшости. Тому я заявив, що без цього доповнення я не дам своєї згоди на Договір. Врешті решт текст Договору був схвалений з таким доповненням. Зв'язуючими джерелами европейської ідеї є християнське розуміння людей, є культурні корені в античності та християнстві, в гуманізмі та просвітництві. Якщо усунути одну з цих складових частин, то Ви вже не будете мати той самий Захід, який зформував Европу, і, не в останню чергу, також Вашу власну державу, Україну". Наклад книжки дуже обмежений. Її можна набути тільки у секретаріяті УВУ.

При цій нагоді проф. Рудницький вручив д-рові Колю альбом про Українську Греко-католицьку Церкву „Віра і надія", що його видало Свято-Софіївське Товариство українців-католиків у США до 400-річчя Берестейського договору.

Пресова служба УВУ

Рік України в Росії має пропаґандистський характер

КИЇВ. – Рік України в Росії, урочисто відкритий у Москві 29 листопада минулого року, і рік Росії в Україні, запланований на наступний рік, а також проголошений нещодавно рік Т. Шевченка в Білорусі, – усі ці проєкти закорінені у спільному радянському минулому. Притаманний цим заходам стиль пропаґанди та аґітації милий серцю радянської людини вже самими згадками про її молодість. Та людина і досі становить більшість населення пострадянських країн, цілком демократично нав'язуючи суспільству своїх представників влади.

Світоглядною базою усіх трьох „років" є сумнозвісна концепція єднання трьох „народів-братів" (колись радянських, а нині – слов'янських) під патронатом самозваного „старшого брата". Такий слов'янський фундаменталізм визнає навіть відмінності між українцями, росіянами та білорусами, але тільки як суто етнографічні особливості, на рівні одягу чи пісень. Відтак рік України в Росії виглядає ідеологічною акцією, покликаною духовно наблизити народи, мовляв, тимчасово роз'єднані прозорими кордонами, потрібною насамперед політичному керівництву обох держав – для освоєння виділених коштів та звітування про проведену працю.

Проте українсько-російські взаємини справді потребують обговорення, і необов'язково під час спеціяльного року. І якщо, приміром, корупція чи авторитаризм спільні для всього пострадянського простору, то у взаєминах Росії та України є чимало специфічних проблем. Тут і особливості російської демократії, яка „закінчується одразу за хутором Михайлівським", тобто на українському кордоні. І засаднича орієнтація нинішньої української влади на „столицю трудящих усього світу" – Москву. А покищо українські заробітчани не дуже полюбляють згадувати про власні приниження у Москві. А українців, які приїздять у Мінськ, їхні білоруські друзі застерігають від розмов на вулиці українською мовою, бо тамтешня міліція може сприйняти цю мову за білоруську – з усіма неприємними для мовця наслідками.

Віталій Пономарьов

Визначний центр ветеринарної медицини

Вміщуючи цей відгук на ювілейну книгу про Львівську академію ветеринарної медицини, щиро поздоровляємо з її виходом відомого діяча, української громади в Америці д-ра Романа Барановського, випускника цієї вищої Ветеринарної Школи 1933 року.

У Львові вийшла недавно книжка „Львівська академія ветеринарної медицини". Повна назва цієї вищої школи – „Львівська Державна академія ветеринарної медицини імені С. З. Ґжицького. Це 902-сторінкове видання (Редакційну колеґію очолював ректор академії д-р Роман Кравців, науковий редактор – доцент Михайло Пазура) включає 417 світлин і покажчик із 542 іменами. Книга присвячена 100-літтю надання академічного статусу колишній Цісарсько-королівській Ветеринарній школі у Львові. Серед осіб, які надіслали вітальні листи у зв'язку з виходом цієї книги, знаходимо ім'я Президента України Леоніда Кучми та інших чільних діячів.

Перша частина (автор – Михайло Пазура) присвячена минулому академії (1784–1944), початкам розвитку ветеринарної освіти і науки на базі Львівського університету, професорам-піонерам, які висунули ідею відкриття у Львові самостійного ветеринарного навчального закладу, що й було реалізовано в 1881 році. Далі розглядаються історичні етапи: Цісарсько-королівська ветеринарна школа (1881–1896); Ветеринарна академія (1897–1922), Академія ветеринарної медицини (1922–1939), Львівський ветеринарний інститут (1939–1941) і Державні ветеринарні курси (1942–1944).

У другій частині подано структуру сучасної академії, працю її катедр, факультетів, служб, громадських організацій, мистецьких колективів. Тут подано життєписи: академіка Степана Ґжицького, іменем якого названа академія, директорів, ректорів, проректорів і деканів академії 1944–2000 років. Докладно описано навчальну і наукову працю, щоденне життя викладачів і студентів, зокрема в контексті національного і духовного відродження України.

В академії проводяться перспективні дослідження радіяційного забруднення й радіологічна експертиза продуктів тваринництва та мікроелементного живлення тварин в умовах після Чорнобильської аварії. Тут винайдено ефективні лікарські препарати – полівалентну сироватку проти чуми, паравірусових інфекцій, гепатиту м'ясоїдних, а також створено препарати „Аскофен" і кормову добавку „Біоакт".

У 2000-01 навчальному році професорсько-викладацький склад представлений 235 працівниками, серед яких – один академік УААН, два академіки АН Вищої школи України, три дійсні члени Ньюйоркської академії (США), два академіки Української технологічної академії, два члени-кореспонденти УААН, один член-кореспондент Української академії інформатики, 40 професорів, докторів і 163 кандидатів наук.

У третій частині, під назвою „За волю України", знаходимо цікаву статтю Мирослава Тимочка „Від 'Ватри' до УГА" – про товариство „Ватра" у Львові, життєписи її засновників, згодом вояків Української Галицької Армії, Дивізії „Галичина" і ОУН-УПА. Це цінний причинок до історії нашого вояцтва.

Четверта частина розповідає про українську ветеринарну науку поза Україною – студентів ветеринарної медицини в Чехословаччині, Юґославії, про Український ветеринарний факультет в Німеччині при УТГІ. Багато місця присвячено Об'єднанню українських ветеринарних лікарів на еміграції, яке було створене у Німеччині в 1945 році і згодом перенесене до США (1950 році), його органові „Інформативний листок" та „Альманахові ОУВЛ", що появився у 1981 році, про українських ветеринарних лікарів у США, Канаді, Австралії, Венесуелі.

В останніх двох частинах подано про академію, її приміщення та околиці, мовний коментар, біографічно-іменний покажчик та ін.

Це видання є результатом кількалітньої праці професорів і доцентів академії, яка в системі вищої школи в Україні відома своєю ефективною навчальною і науковою діяльністю, адже тільки за останні п'ять років викладачі академії одержали 13 авторських свідоцтв і патентів, видали 36 підручників і довідників, 5 монографій, 5 збірників наукових праць, порадник для фармерів-тваринників, захистили 7 докторських і 26 кандидатських дисертацій.

Тому ця книга – не тільки помітна подія в житті академії, але є цінний вклад в нашу історично-культурну спадщину.

Д-р Роман Барановський

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Виставка художника Василя Лопати

Зліва: Василь Лопата з дружиною і д-р Ярослав Мігайчук на вернісажі.

ПАРМА, Огайо. – Заходами 8-го Відділу Союзу Українок 1-3 березня в Астродомі св. Йосафата відбулася виставка картин художника з України Василя Лопати. Український графік і маляр Василь Лопата народився 28 квітня 1941 року в селі Новій Басані на Чернігівщині, закінчив Київський художній інститут у проф. Василя Касіяна, згодом працював в майстерні Академії мистецтв (педагог – Михайло Дергеус). Його мистецький доробок налічує близько 700 робіт з релігійно-історичного та українського народного життя. Він ілюстрував близько 60 книжок, зокрема твори Т. Шевченка І. Франка, Лесі Українки. В 1993 році виконав портрет Папи Івана Павла II і подарував Святішому Отцю. Є лавреатом Національної нагороди ім. Т. Шевченка. Він оформив українську валюту – гривню. Відділ СУА та його нововибрана голова мгр. Діяна Стахур-Фроберґ провели виставку з успіхом. Д-р Ярослав Мігайчук гостив подружжя Лопатів на хуторі в Гінклей, недалеко Парми.

Д-р Володимир Боднар

„Ляйпціґ-квартет" в УІА

НЬЮ-ЙОРК – Український Інститут Америки 9 березня мав нагоду гостити славний „Ляйпціґ-квартет", до якого входять Андреас Сайдель, Тільман Буенінґ, Іво Бауер і Матіяс Мусдорф – музики, колишні члени оркестри та випускники консерваторії, яку заснував 1843 року колишній диригент „Ґевандгавз-оркестри" композитор Фелікс Мендельсон.

Програма вечора складалася з трьох великих композицій, які пов'язані між собою. „Квартет ч. 2" Фелікса Мендельсона, що прозвучав вперше 170 років тому в Берліні, написаний з приводу смерти Бетговена. Виконання твору Мендельсона німецьким ансамблем було навіяне романтичним духом та світлою ґраціозністю, що так характерне для композитора, якого називали Моцартом XIX століття. Блискуче виконано „Квартет Альбана Берґа", що складається з двох частин: перша – „Langsam" – лірична атональна в сонатовій формі, а друга „Massige vierte!" – подібна до романтичного інтермецца. Другу половину концерту заповнив 5-частинний „Квартет а-моль" Бетговена.

„Ляйпціґ-квартет", безперечно, один з передових ансамблів, що їх легко можна поставити між кращими американськими групами, як „Боромео", „Емерсон" чи „Брентано".

Богдан Марків

Фільм про Україну – у Лондоні

24 березня у Лондоні, в рамках Міжнародного фестивалю кіно, відбудеться прем'єра документального фільму „Заборона на статтю" („Killing the Story"), присвяченого зникненню Георгія Ґонґадзе та його розслідуванню. У фільмі представлені Президент України Леонід Кучма, майор Микола Мельниченко, Мирослава Ґонґадзе, а також „колишній спеціяльний агент ФБР, якого найняли для того, щоб знайти убивць Ґонґадзе", повідомляє сайт міжнародної правозахисної організації „Human Rights Watch". Фільм „Заборона на статтю" пропонує комплексне відтворення подій, зазначає „HRW", організатор кінофестивалю. Автором фільму став відомий британський журналіст Том Манґолд.

„Українська правда"

Вагомі видання у Києві

„Київська Біблія XVII століття: дослідження нездійсненого біблійного проєкту митрополита Петра Могили"; проф. Дмитро Степовик; Київ: Українське Біблійне Товариство, 2001, 238 стор.

Це цінне видання розповідає про науковий проєкт велетня української духовности, митрополита П. Могили, про стан поширення Слова Божого в Україні в Могилянській добі, а в наступних розділах подає точний опис великого проєкту.

Читача вражають чудові гравюри з XVII ст. – твори гравера-ілюстратора Іллі (прізвище невідоме) та інших мистців тієї доби, а всіх ілюстрацій опубліковано 108. Наприклад, події з життя Ісуса Христа та Його притчі ілюстровані безпосередньо та щиро, подекуди з кольоритними елементами з українського життя тих часів.

У справі придбання цієї книги можна звертатися до Українського Біблійного Товариства: 03190, м. Київ, вул. Баумана, 18; тел./факс: 44-442-65-44, або 44-443-26-37.

Історія Києво-Печерської Лаври; проф. Дмитро Степовик; Київ: Видавничий відділ Української Православної Церкви Київського Патріярхату, 2001, 558 стор.

Починаючи від відомого переказу про благословення київських гір Апостолом Андрієм та від найдавніших джерел Княжої доби, автор досліджує центральну ролю Києво-Печерської Лаври в духовному житті українського народу.

У розділі „Києво-Печерська Лавра в образотворчому мистецтві: графіка, малярство", автор подає 178 чорно-білих ілюстрацій, документуючи великий історичний вклад Лаври у мистецьке та культурне життя України. Отже нове наукове видання про Києво-Печерську Лавру вказує на невпинну діяльність Української Православної Церкви Київського Патріярхату у відродженні віри та духовности в Україні. У справі придбання книги можна звертатися до Видавничого відділу Української Православної Церкви Київського Патріярхату: 01601, м. Київ, вул. Трьохсвятительська, 8; тел.: 44-228-80-44; тел./Факс: 44-228-86-20.

Д-р Яків Креховецький
Торонто.

Христос і митник Закхей. Гравюра. „Історія Києво-Печерської Лаври".

Притча про багатія і смерть. – Євангелія учительна. – Київ, 1637, „Київська Біблія XVII століття".

СПОРТ

VIII Паралімпіяда – 2002

Збірна України здобула 12 медалей

Церемонія закриття Паралімпіяди.

У змаганні – лещетарка Лесі Говард (США).

У Салт-Лейк-Сити закінчились Зимові паралімпійські ігри. За кількістю нагород перші місця посіли команди Німеччини (33 медалі, з них 17 золотих), США (43 медалі, але тільки 10 золотих), Норвегії (19 медалей). Команда Австрії здобула 29 нагород, але золотих тільки 9. Україна посіла 18-те місце, маючи 12 нагород (6 срібних і 6 бронзових). Команди сусідніх держав мають таке число медалей: Росія – 21, Білорусь – 2, Польща – 3, Словаччина – 9.

Довкола спорту

23 травня минулого року був викрадений в Тбілісі брат відомого грузинського футболіста Кахи Каладзе – Леван. Через день сім'я Каладзе отримала лист від викрадачів, які вимагали 600 тисяч долярів викупу. Карло Каладзе, батько захисника італійського „Міляна" і збірної Грузії, заявив, що вдасться до самогубства біля канцелярії президента Грузії, якщо до першого травня цього року його син не буде звільнений. Каха Каладзе теж висунув ультиматум, що прийме українське громадянство і виступатиме за збірну України, якщо не буде знайдений його брат Леван.

Бокс

Володимир Кличко 17 березня у Штутґарті втретє відстояв титул чемпіона світу за версією „WBO", перемігши нокавтом у восьмому равнді південноафриканця Френсіса Боту. Незважаючи на такий вислід бою, треба віддати належне Ф. Боті, який вистояв вісім равндів, наче вкопаний. Для південно-африканця це була четверта поразка в професійному боксі, а для Володимира Кличка – 38-ма перемога та 35-та – нокавтом.

Шахи

Президент України Л. Кучма 14 березня на церемонії в палаці „Україна" вручив 18-річному чемпіонові світу з шахів за версією ФІДЕ Русланові Пономарьову орден Ярослава Мудрого за видатні особисті заслуги перед Україною.

Джудо

На міжнародному турнірі серії А, який закінчився 17 березня у Варшаві, українські джудоїсти вибороли три медалі. Переможцем у вазі до 73 кг став Генадій Бєлодід, Валентин Русляков в категорії понад 100 кг був третім. Анастасія Матросова піднялася на третю сходинку п'єдесталу пошани. У Польщі змагалися джудоїсти з 36 країн. Цей турнір став для українців останнім міжнародним змаганням перед чеміпонатом Европи, який почнеться у перший день травня.

Гімнастика

На міжнародному турнірі „Ґран-Прі Дерюгіної", який закінчився 17 березня в Києві, перші місця виборювали лише українські гімнастки. В індивідуальних вправах Ганна Безсонова та Тамара Єрофеєва поділили перше та друге місця з чотирьох видів програми. В турнірі змагалися гімнастки з Росії, Болгарії, Білорусі та України.

Головний Екзекутивний Комітет
Українського Народного Союзу
Редакції „Свободи“
та
THE UKRAINIAN WEEKLY

— складають —

ЧЛЕНАМ ГОЛОВНОГО УРЯДУ, ГОЛОВАМ ОКРУГ,
СЕКРЕТАРЯМ І ЇХНІМ УПРАВАМ, ВСІМ ЧЛЕНАМ,
ПЕРЕДПЛАТНИКАМ і ЧИТАЧАМ
найкращі побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

Воскресіння
Христового!

Всім Членам Головного Уряду, Головам Округ, Управам
Відділів та всім членам Українського Народного Союзу
Веселих та Щасливих Свят
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
— бажають —
УЛЯНА і ВОЛОДИМИР ДЯЧУКИ

Радісних та спокійних Свят
ВОСКРЕСІННЯ
ХРИСТОВОГО

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ, ЗНАЙОМИМ, ГОЛОВНОМУ УРЯДОВІ УНСОЮЗУ, ПРАЦІВНИКАМ, УПРАВАМ ОКРУГ та ВІДДІЛІВ
щиро бажають
СТЕФАН і СВЯТОСЛАВА КАЧАРАЇ з родиною

РАДІСНИХ СВЯТ
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
РОДИНІ І ДРУЗЯМ
- бажають -
ІРЕНА ЯРОСЕВИЧ з чоловіком ОЛЕКСАНДРОМ

Радісних і щасливих свят
Рідні, Приятелям і Знайомим
бажають
ЄВГЕН і МАРІЙКА
ОСЦІСЛАВСЬКІ

НАЙЩИРІШІ ВІТАННЯ
ЩАСЛИВИХ І ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
РІДНІ і ДРУЗЯМ
- бажають -
ВОЛОДИМИР, ДОРОТА і ЛУКА ГОНЧАРИКИ

Радісних Свят
ВОСКРЕСІННЯ
ХРИСТОВОГО
Рідні, Приятелям і Знайомим
— бажають —
Іванка, Нестор, Дам'ян і Андрій
ОЛЕСНИЦЬКІ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
Колегам, Знайомим і Пацієнтам
— бажають —
ДЗВЕНИСЛАВА і д-р ЛЮБОМИР
ЯВНИЙ з родиною

Радісних Свят
ВОСКРЕСІННЯ
ХРИСТОВОГО
рідні, приятелям та знайомим
— бажають —
д-р МАРКО і д-р ЛЮДМІЛА ОЛЕСНИЦЬКІ
з донями НАТАЛКОЮ і ЄВГЕНІЄЮ
та сином д-ром БОГДАНОМ
з дружиною д-р ГАНУСЕЮ
і донечками ЮЛІАНОЮ і АДРІЯНОЮ

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Родині, Приятелям і
Знайомим
— бажаємо —
РАДІСНИХ І ЩАСЛИВИХ СВЯТ
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
д-р ЮРІЙ та ОКСАНА ТРИТЯК
з дітьми АРЕТОЮ та ЯРЕМІЄМ

Христос Воскрес!

Веселих та Щасливих Свят
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

Рідні, Приятелям і Знайомим по обох боках океану

— *бажають* —

ЛЮБА ЛАПИЧАК-ЛЕСЬКО і
МИХАЇЛ ЛЕСЬКО

ВЕСЕЛИХ СВЯТ, ЩАСТЯ І ЗДОРОВ'Я
з нагоди
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
РОДИНІ і ПРИЯТЕЛЯМ
— *бажають* —
Роман і Маруся ПАВЛИШИНИ
з донями Софійкою і Оленкою

Радісних Свят
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ І ЗНАЙОМИМ
- бажають -
д-р ОТТО і АНЯ ФІШЕР зі сином ОТТО, мол.

Радісних і Щасливих Свят
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
рідні, приятелям і знайомим в Україні і в діаспорі, святкуючим за вибраним стилем
— *бажає* —
ДАРІЯ ЛОМНИЦЬКА
Веніс,Фльорида

РАДІСНИХ І
ЩАСЛИВИХ СВЯТ
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

— *щиро бажають* —

РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ, ПАЦІЄНТАМ та ЗНАЙОМИМ

д-р ЛЮБОМИР і ОКСАНА
КУЗЬМАКИ з родиною

Веселих Свят

РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ І ЗНАЙОМИМ
з днем
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ
здоров'я, щастя і многих літ
бажають
ГАЛИНА і ЛЮБОМИР КУЗЬМИ та МИРОСЛАВА МИРОШНИЧЕНКО

Веселих свят
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
всім рідним, приятелям, друзям-ветеранам і знайомим в ЗСА, Канаді і Україні
— *бажають* —
Катруся й Атанас КОБРИН з родиною:
Норт Порт, Фла.

З нагоди
Світлого Празника
Христового Воскресіння

Екзекутива та Рада Директорів Злученого Українсько-Американського Допомогового Комітету, шле щирий привіт і святочні побажання нашим жертводавцям і добродіям, організаціям і установам, членам ЗУАДК-у, Ієрархії Українських Церков і всьому українському народові у вільній Україні. Нехай Всемогучий Бог обдарує всіх щедрими ласками.

Христос Воскрес!
Воістину Воскрес!

ЕКЗЕКУТИВА ЗУАДК-у
UNITED UKRAINIAN AMERICAN
RELIEF COMMITTEE, INC.

1206 Cottman Avenue, Philadelphia, PA 19111
Tel.: (215) 728-1630; Fax: (215) 728-1631

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
З празником Христового Воскресіння
РІДНІ, ДРУЗЯМ та ЗНАЙОМИМ
Веселих Свят та всього доброго!
ХРИСТЯ і ЮРІЙ НАВРОЦЬКІ

ШКІЛЬНА РАДА при УККА
– бажає –
всій українській громаді
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ.
Просимо не забувати про потреби українського шкільництва.
ХРИСТОС ВОСКРЕС!

СУМ

КРАЙОВА УПРАВА СПІЛКИ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ В АМЕРИЦІ
— *бажає* —
Ієрархам Українських Церков, Світовій Управі СУМ, всім Управам Осередків та Булавам Відділів Юнацтва СУМ, членам і прихильникам та Українському Народові в Україні і в діаспорі радісних Свят Світлого Воскресіння Христового!

ХРИСТОС ВОСКРЕС! — ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

За Крайову Управу СУМ:

Юрій Наконечний	**Ірина Когут**
Голова	Секретар

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА в АМЕРИЦІ

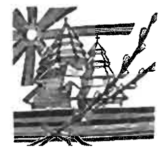
зі святом

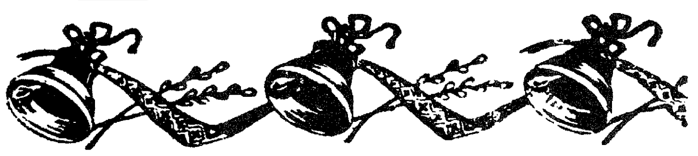
ВОСКРЕСІННЯ ГОСПОДНЬОГО

— б а ж а є —

своїм членам і всій українській громаді Північної Америки, України і світу духовного скріплення і Божих благ

НТШ-А щиро вдячне громаді за досьогоднішню підтримку наших видавничих та інших наукових проєктів на терені Америки й України.

Українцям у цілому світі щирий Великодній привіт

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

п е р е с и л а є

ПРЕЗИДІЯ ФУНДАЦІЇ ПРИЯТЕЛІВ ЕНЦИКЛОПЕДІЇ УКРАЇНИ

71 Collinwood Road, Maplewood, N.J. 07040

1949-99 50 *PLAST, Ukrainian Scouting Organization - USA*
National Executive
144 Second Avenue, New York, NY 10003-8305
Telephone: 212-475-6960 Fax: 212-533-8991
ПЛАСТ - УКРАЇНСЬКА СКАВТСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ В ЗСА
Крайова Пластова Старшина

ПЛАСТ – УКРАЇНСЬКА СКАВТСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ

вітає

з радісним празником Христового Воскресіння

Ієрархів Українських Церков і їхнє Духовенство, Начального Пластуна, Голову Головної Пластової Ради і Головної Пластової Булави, Крайову Пластову Старшину в Україні й в усіх країнах, де діє Пласт, проводи і членство українських установ і організацій, усіх пластунів, розкинутих по світі, весь український народ на рідних землях і в діяспорі, складаючи рівночасно найкращі побажання радісних і щасливих свят

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

За Крайову Пластову Старшину

пл. сен. ІГОР МИКИТА, Голова

пл. сен. ГАЛИНА КУТКО, кореспонденційний секретар

Загін Червона Калина

5-ий КУРІНЬ УПС і 23-ій КУРІНЬ УСП

З нагоди

Світлого Празника Воскресіння Христового

в і т а є

Блаженнішого Патріярха, Верховного Архиєпископа та Митрополита Києво-Галицького Української Греко-Католицької Церкви, КАРДИНАЛА ЛЮБОМИРА ГУЗАРА, о. Ректора Андрія Чировського, о. Лева Ґолдейда, члена Курії ЧСВВ, о. Івана Хміля, в Україні та всю Братію славного Загону „Червона Калина“ з їхніми Родинами, в діяспорі та в Україні.

Вітаємо Шановних Дружин і Родини наших покійних Братчиків нашим традиційним „Христос Воскрес“ та бажаємо всім кріпкого здоров'я, радости і всіх Божих ласк!

Рівнож вітаємо Начального Пластуна, пл. сен. Любомира Романкова та весь Пластовий Провід!

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

Генеральна Старшина Пластового Загону „Червона Калина“

ВЕСЕЛИХ та ЩАСЛИВИХ СВЯТ

ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

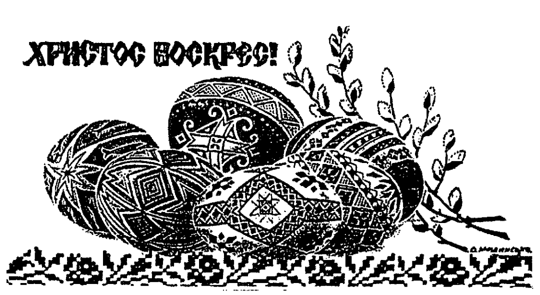
Протоархимандритові *ДІОНІЗІЄВІ ЛЯХОВИЧУ*, ЧСВВ
отцеві, д-рові *ІЗИДОРОВІ ПАТРИЛО*, ЧСВВ
Митрополитові *СУЛИКОВІ*
Владиці *МИХАЙЛОВІ*, ЧНІ
Владиці *ІННОКЕНТІЮ*, ЧСВВ
Владиці *ЄФРЕМОВІ КРИВОМУ*, ЧСВВ
Ігуменові *РОБЕРТОВІ*, ЧСВВ
Вікарієві *ДАНИЇЛОВІ*, ЧСВВ
та отцеві д-рові АНДРІЄВІ ЧИРОВСЬКОМУ
дир. Інституту ім. Митрополита Шептицького

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ, ЗНАЙОМИМ І ВСІМ ХРИСТИЯНАМ в УКРАЇНІ

— б а ж а є —

ІРИНА ЗАХАРКІВ

„ЗІБРАНІ ТВОРИ“

Щирі побажання радісних і щасливих свят Воскресіння Христового!

вже понад 40 років...
немає музики без

(973) 736-5609

Оркестра Темпо Tempo Orchestra

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

З нагоди величних Свят

ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

вітаємо

РОДИНУ, ПРИЯТЕЛІВ І КЛІЄНТІВ

PETER RYCHOK INSURANCE AGENCY

1707 Springfield Ave., Maplewood, NJ 07040

Tel.: 973-761-5800 • 973-761-5103 • Fax: 973-761-5310

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ ВІДДІЛІВ ПІВНІЧНОГО НЬЮ-ДЖЕРЗІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

щиро вітає зі святом

ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

ЧЛЕНІВ ГОЛОВНОГО УРЯДУ, ВСІХ ЧЛЕНІВ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ і ВЕСЬ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОД

В справі забезпечення в УНСоюзі просимо звертатися до секретарів Округи!

Відділ	Секретар
25	Оксана Тритяк (973) 292-9800 x3071
27	Христина Бродин (973) 376-1347
37	Ольга Осередчук (908) 276-6228
42	Юліян Котляр (973) 772-5265
70	Марія Галущак (201) 653-5497
76	Андрій Воробець (800) 253-9862 x3055
133	Ярослав Леськів (908) 996-3772
134	Юрій Лазірко (973) 546-8783
142	Родні Годфрі (732) 381-1212
170	Володимир Білик (201) 795-0628
171	Ґеновефа Куфта (201) 436-7005
172	Лонгин Старух (800) 673-5150
182	Григорій Клименко (973) 478-0831
214	Анна Твардовська (908) 688-8323
234	Євген Осціславський (732) 583-4537
286	Павлина Балутянська (908) 276-3459
287	Дана Ясінська (732) 938-4233
322	Андрій Кейбіда (973) 762-2827
340	Євген Макар (908) 654-9568

ЄВГЕН ОСЦІСЛАВСЬКИЙ, голова
ЮЛІЯН КОТЛЯР, 1-ий заступник голови
ЛОНГИН СТАРУХ, 2-ий заступник голови

Пластова Фундація

Plast Foundation, Inc.

144 SECOND AVE., NEW YORK, N.Y. 10003

ДИРЕКЦІЯ ПЛАСТОВОЇ ФУНДАЦІЇ В НЬЮ-ЙОРКУ

з нагоди

ВЕЛИКОДНІХ СВЯТ

щиро вітає своїх

ЧЛЕНІВ, УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ, а зокрема ПЛАСТОВІ ПРОВОДИ, УПРАВУ ПЛАСТ-ПРИЯТУ всіх ФУНДАТОРІВ, ДОБРОДІЇВ та ЖЕРТВОДАВЦІВ.

Христос Воскрес!

Plast Foundation, Inc., 144 Second Ave.,
New York, NY 10003

Головна Управа

ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНЦІВ В АМЕРИЦІ „Самопоміч"

98 2nd Avenue, New York, NY 10003
Tel.: (212) 777-1336

з нагоди радісного празника

ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ

вітає

ВІДДІЛИ І ЇХНІХ ЧЛЕНІВ

та пересилає найсердечніші побажання

ВЕСЕЛИХ та ЩАСЛИВИХ СВЯТ

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

УКРАЇНСЬКИЙ КОНҐРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ

Найщиріші вітання та побажання

ВЕСЕЛИХ І ЩАСЛИВИХ СВЯТ ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

Ієрархам Українських Церков, Президентам США та України, як і їхнім урядам та всьому українському народові на рідних землях та у діяспорі.

ХРИСТОС ВОСКРЕС! ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

Ukrainian Congress Committee of America
203 Second Avenue
New York, NY 10003

Ukrainian National Information Service
311 Massachusetts Avenue, NE
Washington, DC 20002

З нагоди Свята Воскресіння Христового

найщиріші побажання

РОДИНІ, ЗНАЙОМИМ і ПРИЯТЕЛЯМ

— б а ж а ю т ь —

РОМАН Я. та ІРИНА ПИНДУС
зі сином ОРЕСТОМ

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Із Світлим Празником Воскресіння Христового!
Веселих Свят!

СВОЇЙ РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ

— б а ж а ю т ь —

д-р Богдан і Богданна Худьо
з донями Міріям і Ромою

Радісних, Щасливих Свят
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО!

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ, ДОРОГИМ ГОСТЯМ РЕСТОРАНУ

— б а ж а ю т ь —

ЕВСТАХІЙ і ХРИСТИНА РАВРИШ
з родиною

власники

Big Stas Restaurant

1020 S. Wood Avenue, Linden, NJ 07036
Tel.: (908) 862-6455

КЛІЄНТАМ, УКРАЇНСЬКИМ І ВЕТЕРАНСЬКИМ ОРГАНІЗАЦІЯМ

РАДІСНИХ І
ЩАСЛИВИХ СВЯТ
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

— б а ж а є —

ЙОСИФ КУПЧАК з родиною

власник

JOSEPH MEAT MARKET

437 Smith Street, Perth Amboy, NJ • Tel.: (732) 442-4660

Ukrainian Selfreliance
Michigan Federal
Credit Union

Main Office: 26791 Ryan Road, Warren, Michigan 48091 • (586) 756-3300 • Fax (586) 756-4316
E-Mail:ukrainecu@aol.com
Toll-Free Outside Michigan: 1-877-POLTAVA (765-8282)
Website: http://members.aol.com/ukrainecu/cu.htm

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

З Величними Святами

ВОСКРЕСІННЯ
ХРИСТОВОГО

в і т а є м о

СВОЇХ ЧЛЕНІВ ТА ВСЮ
УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКУ ГРОМАДУ

ДИРЕКЦІЯ і ПРАЦІВНИКИ

Христос Воскрес!

Веселих і Щасливих Свят
Христового Воскресіння

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і КЛІЄНТАМ

щиро бажають

МАРІЙКА і СТЕПАН
ДУПЛЯКИ

COMPUTOPRINT CORP.

35 Harding Ave., Clifton, NJ 07011, Tel.: (973) 772-2166 • Fax: (973) 772-1963
E-mail computopr@aol.com

ЩИРІ ПОБАЖАННЯ
З НАГОДИ ПРАЗНИКА
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

КЛІЄНТАМ, ДРУЗЯМ
та ЗНАЙОМИМ

з а с и л а є

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

LVIV EXPRESS SERVICES
O K S A N A   I N T E R N A T I O N A L

1111 East Elizabeth Ave.
Linden, New Jersey 07036
(908) 925-0717

Український Хор „Думка“
в Нью-Йорку

- б а ж а є -

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ВОСКРЕСІННЯ
ХРИСТОВОГО

ДУМКА

Дорогому Членству та Українській громаді і при цій
нагоді складає щиру подяку за довголітню
підтримку і співпрацю.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Щиросердечно вітаємо

УКРАЇНСЬКЕ ГРОМАДЯНСТВО І ЧЛЕНІВ

УКРАЇНСЬКОЇ БРАТСЬКОЇ ФЕДЕРАЛЬНОЇ КРЕДИТОВОЇ КООПЕРАТИВИ В БОСТОНІ, МА

з ВОСКРЕСІННЯМ ХРИСТОВИМ!

UKRAINIAN FRATERNAL FEDERAL CREDIT UNION
P. O. Box 135, Boston, MA 02132
Tel.: (617) 524-7301 • Fax: (617) 524-4102

З Празником Христового Воскресіння

НАЙДОРОЖЧИМ ДІТЯМ І ВНУКАМ, РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ та ГОСТЯМ

„КАРПАТІЇ"

Веселих Свят!
Христос Воскрес!

— бажає —

КЛИМЕНТИНА ШЕВЧУК з РОДИНОЮ

Рівнож повідомляю, що відкриття сезону починається 1 липня 2002 року

CARPATHIA HOUSE
P.O.Box 126 Lexington, N.Y. 12452 • Tel.: (518) 989-6622

UKRAINIAN SELFRELIANCE NEW ENGLAND FEDERAL CREDIT UNION

Самопоміч

21SILAS DEANE HIGHWAY, WETHERSFIELD, CT 06109-1238
PHONES: 860-296-4714 • 800-405-4714 FAX: 860-296-3499

Українська Федеральна Кредитова Кооператива „САМОПОМІЧ" – Нью-Інгланд

вітає

СВОЇХ ЧЛЕНІВ І ВСІХ ЧИТАЧІВ ГАЗЕТИ

зі святом

ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Запрошуємо Вас і Вашу родину, що мешкають в околицях Нью-Інгланд, завітати до нашої Кредитівки.

Дайте нам нагоду допомогти Вам у Ваших фінансових потребах.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Дорогі брати і сестри у Господі нашому Ісусі Христі!

Українська Євангельська Церква Громад Божих в Юніон, Н. Дж. вітає усіх читачів „Свободи", усіх членів Українського Народного Союзу з Великоднем!

Українці в Америці можуть належати до різних політичних партій, течій і спільнот, але переважну більшість єднає у велику родину тільки віра у нашого Спасителя Ісуса Христа, усіх нас провадить стежками життя Його любов, усі ми черпаємо наснагу і мудрість у Божому Слові. Тому Великдень є провідним християнським святом більшости українців.

У святкові дні зичимо вам доброго здоров'я!

Вчіться любові до людей в Ісуса Христа, чиніть добро, а коли самі потребуєте духовної чи матеріяльної підтримки, приходьте до нашої Церкви.

Наша адреса: 2208 Stanley Terrace, Union, NJ 07083

ВОЛОДИМИР ЦЕБУЛЯ, пастор

Дирекція і Службовці Української Федеральної Кредитової Кооперативи САМОПОМІЧ у Філядельфії бажають всім теперішнім і майбутнім членам

ВЕСЕЛИХ СВЯТ ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

багато щастя, здоров'я і добробуту

Ukrainian Selfreliance Federal Credit Union
www.ukrcreditunionphila.com

MAIN OFFICE: 1729 Cottman Ave., Philadelphia, PA 19111 (215) 725-4430
BRANCHES: 910 Henrietta Avenue, Huntingdon Vly., PA 19006 (215) 379-0400
477 Jeremiah Avenue, Trenton, NJ 08610 (609) 656-0802
207 River Street, Olyphant, PA 18447 (570) 487-1947
2307 Brown Street, Philadelphia, PA 19130 (215) 232-3993

1-888-POLTAVA

СОЮЗІВКА • SOYUZIVKA

Ukrainian National Association Estate

Foordmore Road, Kerhonkson, New York 12446
Tel.: (845) 626-5641 • Fax: (845) 626-4638
www.soyuzivka.com • e-mail: sqss@aol.com

Табори і майстерні на Союзівці влітку 2002 р.

ТЕНІСОВИЙ ТАБІР
від суботи 22 червня, до четверга, 4 липня.
Для хлопців і дівчат віком 12-18 років
Харчування і нічліг, оплата за дитину
для членів УНСоюзу – 510 дол.
для не-членів – 560 дол.
Тенісова оплата для викладачів – 80 дол. від дитини.
Кошти забезпечення 30 дол. від дитини.
Приймаємо не більше, як 45 учасників!
Інструктори: Юрій Савчак і Ліда Савчак-Копач;
Керівник табору: Оля Черкас.

МАЙСТЕРНЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ТАНЦЮ
Від неділі, 4 серпня до суботи, 17 серпня
Традиційні українські народні танці для початкуючих, середніх та заавансованих танцюристів віком від 8-16 років, харчування і нічліг — оплата за дитину:
для членів УНСоюзу – 580 дол. за повний навчальний час,
для не-членів – 630 дол. за повний навчальний час.
Оплата для викладачів – 235 дол. від дитини.
Кошти забезпечення 30 дол від дитини.
Чек за оплату для викладача слід виписувати на "UCDA INC." та висилати на Союзівку разом з оплатою за харчування і нічліг.
Директор: Рома Прийма-Богачевська.
Приймаємо не більше, як 60 учасників. Нікого не приймаємо без дозволу Р.Прийми-Богачевської і не менше, як на два тижні.

ТАБІР ДЛЯ ХЛОПЦІВ І ДІВЧАТ
Від суботи 6 липня, до суботи, 20 липня
Відпочинковий табір для хлопців і дівчат віком 7-12 років. Прогулянки, плавання, ігри, українські пісні і фольклор під безперервною опікою.
Харчування і нічліг – оплата за дитину:
для членів УНСоюзу – 330 дол. на тиждень.
для не-членів – 380 дол. на тиждень.
Додаткова оплата для опікунів/інструкторів:
– 30 дол. на тиждень від дитини.
Кошти забезпечення 15 дол. від дитини.
Приймаємо не більше, як 45 учасників на тиждень!
Керівик табору: Оля Черкас.

ЗАБАВНИЙ ЧАС „ЧЕМНОГО"
від неділі 7 липня, до п'ятниці 12 липня,
та від неділі 14 липня до п'ятниці 19 липня.
Присвячено для навчання англомовних діточок від 4-8 років про українську батьківщину.
Реєстрація/оплата для опікунів 135 дол. від дитини, якщо родичі перебувають на Союзівці.
Реєстрація/оплата для опікунів 175 дол. від дитини, якщо родичі не перебувають на Союзівці.
Оплата за реєстрацію включає сорочку, полуденок для дитини, та кошти забезпечення для дитини.
Навчання від 9:30 ранку до 1:30 по пол.

СПОРТОВИЙ ТАБІР
Спортові табори: плавання, гри копаного м'яча, теніс, відбиванка для дітей від 8 до 14 років.
від неділі, 21 липня, до неділі, 28 липня.
Харчування і нічліг – оплата за дитину:
для членів УНСоюзу – 265 дол.
для не-членів – 315 дол.
Додаткова оплата для інструкторів – 100 дол.
Кошти забезпечення 15 дол. від дитини.
Приймаємо не більше як 45 учасників.
Інструктори: Сергій Наливайко, Віктор Цимбал, Андрій Цимбал, Евген Кручовий.

Зголошення до всіх таборів і майстерень повинні бути зроблені заздалегідь. Місця надаються згідно із зголошеннями та одержанням 75 дол. завдатку від дитини/від табору. Належиться оплата в сумі 100 дол. від дитини/від табору (крім забавний час„Чемного"), які перебувають поза межою Союзівки. Завдаток стосується до цієї суми.

Союзівка відтягне 10 відсотків від ціни нічлігу/харчування тільки за 3-ій і 4-ий тиждень побуту на одному з наших таборів, або за другу дитину, яка бере участь в тому самому таборі.

Оплату за харчування і нічліг можете подати через банкову кредитну картку, чеком або готівкою. Оплату за викладачів та опікунів треба виписати чеком на Союзівку – „Таборова оплата" Наша оплата підвищена з огляду на вищі забезпеченеві кошти.

Таборовики, які залишать табір перед його закінченням, ябо які запізняться на табір, не дістануть жодного частинного звороту. Необхідно дістати довідку від секретаря відділу або від Головної Канцелярії УНС, що дитина є членом УНС, перед полагодженням таборових оплат

Під гігієнічним оглядом, всі необхідні медичні довідки і листи-дозволу мусять бути доставлені не пізніше, як три тижні перед початком табору, інакше дитина стратить місце в таборі. Не дозволяється жодних вийнятків!

За дальшими інформаціями просимо звертатися до управи СОЮЗІВКИ.

Український Народний Союз не дискримінує нікого на підставі віку, раси, релігії, статі чи кольору шкіри.

• ПРАЦЯ •

Пошукую жінку до опіки 6-літньої дівчинки і домашньої праці в Мангетені, Н.Й. Помешкання включене. Знання англійської мови і дозвіл на працю обов'язкові. Телефонувати вечорами:
(212) 628-1547

Шукаю працю по догляду за дітьми без проживання. Також даю уроки гри на фортепіяні. Шукаю додаткової праці, підробітку на вихідні.
Тел.: (201) 332- 3805 – після 7 веч.

Чоловік з України пошукує працю на фармі, в майстерні, на відпочинкових оселях, по догляду, виховну, чи будь-яку іншу. Освіта вища, шкідливих звичок не має, в США два роки.
Тел.: (718) 853-1980 Олександр

Пошукую жінку для опіки над старшою немічною жінкою в Денвері, Кольорадо. Мешкання і харч. Оплата за домовленням.
Тел.: 1 (303) 355-2692

• НА ПРОДАЖ •

Новий кондомініюм у Норт Порті, Фла., недалеко від української католицької і православної церков. Дві спальні, дві лазнички, вітальня, їдальня, веранда, пральня з усіма приладами, килим, підлога з керамічних плит.
Carol Ayers, Realtor, C-21 Award Associates
1-800-726-0621

Микола Климишин, 2 томи споминів „В поході до волі". Ціна 20 ам. дол.– один том. Хто купить 10 книжок, дістане 50% опусту. Адреса: Mr. Mykola Klymyshyn,
420 S. Pine St., Mount Pleasant, MI 48858.
Тел.: 989-772-5616

• РОЗШУКИ •

Розшукую свого діда БОРЕЦЬКОГО МИКОЛАЯ (1916 р. н., с. Дроговиже, Жидачівського повіту, Львівська обл. Україна). Учасник Другої світової війни. Був демобілізований у 1947р. у Лондоні. Пізніше переїхав до США або Аргентини. Юрій Борецький,
тел. 301-451-4597 • 301-402-6024

• ЗНАЙОМСТВА •

Українка, 54 р., інтелігентна, освічена, легально в Америці, бажає познайомитися з одиноким чоловіком вище 55 р., хто є готовий для відданої дружби і створення подружжя.
Тел.: (210) 967-8420

• РІЗНЕ •

Продаю лікарства від різних хворіб: серцево-судинної системи, травлення, печінки, алергії, заспокоюючі, антибіотики, проти болі, мазі, уколи та інш. Висилаємо до всіх стейтів.
Тел.: (718) 645-3037

Щаслива родина, яка адоптувала хлопчика з українського сиротинця, безкоштовно уділить інформації як це найдешевше полагодити.
Тел.: (860) 667-4884

ДОРОГІ ЗЕМЛЯКИ! ХОЧЕТЕ МАТИ СПОКІЙНУ ТА ЗАБЕЗПЕЧЕНУ СТАРІСТЬ — ВСТУПІТЬ В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу в Монтреалі

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

— відбудуться —

в суботу, 6 квітня 2002 р., о год. 2-ій по пол.

в приміщенні Конгресу Українців Канади

3244 Beaubien E. Rsmt., Montreal, Canada

У загальних зборах зобов'язані взяти участь з рішаючим правом голосу: члени управи Окружного комітету, конвенційні делегати та по два делегати наступних Відділів:

434, 465, 473

Гостей, членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

У нарадах візьме участь:

Текля Мороз, радна УНС

За УПРАВУ ОКРУГИ:

Текля Мороз, голова
Ярослава Бачинська, секретар
Олександра Дольницька, касир

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу ПІВНІЧНОГО НЬЮ ДЖЕРЗІ

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

відбудуться

в п'ятницю, 5 квітня 2002 р., о год. 2-ій по пол.
в приміщенні Головної Канцелярії УНСоюзу
2200 Route 10, Parsippany, NJ

У загальних зборах зобов'язані взяти участь з рішаючим правом голосу: члени управи Окружного комітету, конвенційні делегати та по два делегати наступних відділів:

25, 27, 37, 42, 70, 76, 133, 134, 142, 170, 171, 172, 182, 214, 234, 286, 287, 322, 340.

Гостей, членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

У нарадах візьмуть участь:

УЛЯНА ДЯЧУК, предсідник УНС
МАРТА ЛИСКО, Головний секретар УНС
СТЕФАН КАЧАРАЙ, касир УНС

РАДНІ УНСОЮЗУ:

Андрій Воробець, Євген Осціславський, Рома Гадзевич

За Управу Округи:

Євген Осціславський, голова
Марко Дацківський, секретар
Андрій Воробець, касир
Оксана Тритяк, голова контрольної комісії

Почесні голови Округи:

Володимир Білик, Іван Хомко

У глибокому смутку повідомляємо, що в п'ятницю, 15 березня 2002 р. відійшов у вічність на 87-му році життя наш найдорожчий БАТЬКО, ДІДУСЬ, БРАТ і СТРИЙКО

бл. п.

ІЛЯРІЙ ГОЛІЯТ

ПАНАХИДА відбулася 18 березня 2002 р.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в українській католицькій церкві св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж., а відтак на цвинтарі св. Духа в Гемптонбурзі, Н.Й.

У смутку залишилися:

доньна – ЛЮБА ВОРОХ з чоловіком СВЯТОСЛАВОМ
син – СТЕФАН ГОЛІЯТ з дружиною МАРІЄЮ ФЕЙ
брат – ПЕТРО з дружиною НІНОЮ
внуки – АДРІЯН з дружиною ІВЕТ
– ЮРІЙ з дружиною СІЛІЄЮ
– МИРОСЛАВ
– УЛЯНА
– ПЕТРО
– ПАВЛО
– ЛІДІЯ
– АЛЕКСАНДЕР
братанки – НЕРИСА з родиною
– ПЕТРО
та ближча і дальша родина в Америці, Канаді і в Україні.

Вічна Йому пам'ять!

З глибоким смутком повідомляємо родину, приятелів і знайомих, що у четвер, 21 лютого 2002 р., відійшов у вічність наш найдорожчий двоюрідний БРАТ і ВУЙКО

бл. п.

ВАСИЛЬ ГЕВКО

нар. 20 травня 1921 р. в Лубянках Нижчих, Збаражського р-ну, Україна.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в суботу, 2 березня 2002 р. в українській католицькій церкві Богоявлення Господнього в Ст. Пітерсбурзі, Фла.

Залишені в смутку:

двоюрідний брат – ЛЮБОМИР ГЕВКО з дружиною НАТАЛІЄЮ
племінники – д-р ІВАН ГЕВКО з дружиною МАРГАРИТОЮ та донею МАРІЄЮ
– АНЕТА ГЕВКО-СИМПСОН з мужем д-ром МИХАЙЛОМ
– МАРКО ГЕВКО
– БОГДАН ГЕВКО з дружиною ДОЗЕЮ та дітьми ХРИСТИНОЮ і МАРКОМ
швагерка – СТЕФАНІЯ ГЕВКО-ГУМЕНЮК з мужем ЛЮБОМИРОМ
ближча і дальша родина в Америці, Австралії та Україні.

Вічна Йому пам'ять!

Замість квітів просимо складати датки на Богословську Академію в Тернополі через:
The Ukrainian Catholic Education Foundation,
2247 W. Chicago Ave., Chicago, IL 60622.

Ділимося сумною вісткою, що у вівторок, 19 березня 2002 р. відійшов у вічність на 76-му році життя наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, БРАТ, КУЗИН і ВУЙКО

бл. п.

ТЕОДОР ЯЦКІВ

ПАНАХИДА відбулася в похоронному заведенні Музики у Чикаго, Іл.
ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ – в церкві свв. Володимира і Ольги у Чикаго, Іл.

Залишилися у глибокому смутку:

дружина – ОЛЬГА
доня – ХРИСТЯ
та ближча і дальша родина в Америці, Канаді, Україні і Польщі.

Вічна Йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що 5 березня 2002 р. відійшла у вічність в Чарлстон, Савт Каролайна

бл. п.

НАДЯ ДЛЯБОГА-ЗАГАЙКЕВИЧ

Похоронні відправи відбулися 11 березня 2002 р. в заведенні J. Henry Stuhr в Mount Pleasant, South Carolina.

Залишені в глибокому смутку:

чоловік – ІГОР ЗАГАЙКЕВИЧ
дочки – АДРІЯНА ЗАГАЙКЕВИЧ-ЕЙБЕЛС з чоловіком ДЖЕЙМСОМ
– ТАМАРА ЗАГАЙКЕВИЧ
брати – МИХАЙЛО ДЛЯБОГА з дружиною ВІРОЮ
– ПАВЛО ДЛЯБОГА з дружиною МАРІНОЮ і синами ДАМЯНОМ і МАРКІЯНОМ
швагер – ОЛЕГ ЗАГАЙКЕВИЧ
ближча і дальша родина та приятелі в Америці, Канаді, Швайцарії, Польщі і в Україні.

Вічна Її пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що в неділю вечором, 17 березня 2002 р. у Рівер Гед, Н.Й., відійшла у вічність багатьом відома і дорога

бл. п.

НАТАЛІЯ АНДРУСІВ-МАРТИНЕЦЬ

нар. 4 березня 1908 р. в Косові, Галичина.

ПАНАХИДА відбулася у вівторок, 19 березня 2002 р., о год. 7-ій веч. в похоронному заведенні в McLaughlin Funeral Home, 330 Marcy Ave., River Head, N.Y.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ у середу, 20 березня, о год. 9-ій ранку в українській католицькій церкві св. Івана Хрестителя в Рівер Гед, а відтак на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

В смутку залишені:

ближча і дальша родина та друзі і знайомі в Америці і в Україні.

Вічна Їй пам'ять!

З невимовним жалем і смутком ділимося сумною вісткою, що в середу, 13 березня 2002 р. Б. відійшов у вічність наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, БРАТ, ВУЙКО і ЗЯТЬ

бл. п.

ІВАН ОЛЕГ БОРИС КЛЮФАС

нар. 14 березня 1943 р.
„Надзвичайний Служитель Св. Причастя" в церкві св. Івана Хрестителя в Нюарку, член пластового куреня „Чота Крилатих".

ПАРАСТАС відбувся в п'ятницю, 15 березня 2002 р. в церкві св. Івана Хрестителя.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в суботу, 16 березня 2002 р. в церкві св. Івана Хрестителя, а відтак на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

Горем опечалені:

дружина – ХРИСТЯ з ПІНКОВСЬКИХ
донька – МАРТА
сестра – КСЕНЯ ДРАГАН з родиною
теща – НАДЯ ПІНКОВСЬКА з родиною
та численна родина Клюфасів, Сайкевичів, Цибрівських, Доберчаків, Савицьких, Цариків та Надрагів в США, Канаді та Україні.

Вічна ІВАНОВІ пам'ять!

В пам'ять бл. п. Івана родина просить складати пожертви на звукову систему в церкві св. Івана Хрестителя, або на „Доляр на Україну" – для бідних дітей.

Ділимося сумною вісткою з приятелями і знайомими, що в п'ятницю, 26 жовтня 2001 р., несподівано відійшов у вічність наш БАТЬКО і СИН

бл. п.

інж. ЕВГЕН ІВАН ҐАЦ

нар. 1941 р. у Старому Самборі, Україна.

ПАНАХИДА відбулася 2 листопада в похоронному заведенні „Кіфер енд Айрік" в Ґлендейл, Кал.

ПОХОРОННА СЛУЖБА БОЖА в суботу, 3 листопада в українській католицькій церкві Різдва Пресвятої Богородиці. Похований на San Fernando Mission Cemetery .

Залишилися у глибокому смутку:
син – ІВАН СВЯТОСЛАВ
батько – ОСТАП (СТАШКО)
кузини – ДАНИЛО ЖУК
– МИХАЙЛО ЖУК
– ПЕТРУСЯ ЖУК

Вічна Йому пам'ять!

ВШАНУЙМО ПАМ'ЯТЬ НАШОГО СПІВВІТЧИЗНИКА – ЕВГЕНА ҐАЦА

Нащо так рано залишив ти нас,
Ласкавий друже і побратиме.
Сумна без тебе кожна днина
І сльози на очах блистять у нас.
У невимовній тузі твоя
українська родина.

Сумна вістка облетіла всіх нас 26 жовтня 2001 року. Не хотілось вірити, що Евген Ґац помер. Та смерть невблаганна. Вона забирає в нас найдорожчих людей, забирає назавжди. І вже ніколи не побачимо їх, не поговоримо з ними. Їх вже нема. Залишається лише пам'ять минулих днів. В нашій пам'яті назавжди залишиться Евген Ґац. Він був людиною, яка сіяла добро. Завжди усміхнений, привітний, уважний, він щиро любив свою родину, українську громаду та обрану їм професію. Евген добре дбав про свого батька. Пригадую свою останню розмову з Евгеном. Тоді він мені сказав: „Важливо одне – добре доглянути за татом". Для батька Остапа Ґаца смерть сина – страшна втрата. Відійшов у вічність його син – його продовження і надія.

Дорогий пане Остапе, від управи Українського Культурного Осередку прийміть наші найщиріші співчуття. Нехай Господь нагородить Вашого сина своїми ласками та пам'ять про нього буде вічна.

Зоряна Волос

ДРУГОВІ

Річок і гір ми перейшли доволі.
Ні град, ні сніг нас не спиняв.
Стежок немало залишили ми позаду,
Де водограїв гуркіт нам салютував.

Так Ґеню, ти завжди був щирим другом,
На допомогу йшов без зволікань,
Діливсь останнім келишком води в пустелі
Та тяжкий шлях життя проходив без зітхань.

Ростислав Ришко

Ділимося сумною вісткою, що в неділю, 17 березня 2002 р. відійшов у вічність на 81-му році життя

бл. п.

ІВАН ІВАНКІВ

нар. в селі Олі Кубова, Україна.

Довголітній член ОУН-Р, старшина II Дивізії Української Національної Армії і член Французького Чужоземного Легіону, був нагороджений французьким Бойовим Хрестом Заслуги за боротьбу в Дін-Дін-Фу, брав участь в усіх громадських організаціях, був членом Українського Народного Союзу, головою СУМ-А і ООЧСУ в Пассейку.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 21 березня 2002 р., о год. 9-ій ранку в українській католицькій церкві св. Миколая у Пассейку, а відтак на цвинтар св. Духа у Гемптонбурзі, Н.Й.

Залишені в глибокому смутку:
сини – МАРКО ТОМА ІВАНКІВ
– АНДРІЙ РЕВУЦЬКИЙ з родиною
доньки – ОЛЯ ВЕЛК з родиною
– ДАНЯ МОРОЗОВСЬКА з родиною
та ближча і дальша родина в Америці і в Україні.

Вічна Йому пам'ять!

За мову і зміст посмертних оголошень і подяк редакція не відповідає

У ДВАДЦЯТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашої дорогої і незабутньої МАМИ

бл. п.

ГАЛИНИ ВАКУЛОВСЬКОЇ

була відправлена

ПАНАХИДА

в неділю, 17 березня 2002 р.
о год. 1-ій по пол.
на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

Рідних, приятелів і знайомих просимо згадати Покійну у своїх молитвах.

Доньки – ВІКТОРІЯ і МАРІЯННА

У ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого незабутнього ВУЙКА

бл. п.

д-ра медицини

ВОЛОДИМИРА ПРОКОПОВА

невтомного лікаря, приятеля своїх пацієнтів

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ

- в українській греко-католицькій церкві св. Тройці в Сильвер Спринг, Мд.;
- в українській католицькій катедрі св. Родини у Вашінгтоні, Д.К.;
- в церкві св. Андрія в Гемптонбурзі, Н.Й.
- в римо-католицькій церкві St. Johan у Weedsport, NY.

Приятелів і знайомих просимо про молитви за душу Покійного.

ВІРА ШЕРШЕНЬ зі сином ПАВЛОМ.

ПОЖЕРТВИ В ПАМ'ЯТЬ ПОКІЙНОГО зложили:

НА УКРАЇНСЬКУ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКУ ЦЕРКВУ в СИЛЬВЕР СПРИНҐ, Мд.:
Віра і Павло Шершень – 400 дол.

НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ В НЬЮ-ЙОРКУ:
Віра і Павло Шершень – 300 дол.

НА ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ":
Віра і Павло Шершень – 100 дол.
Остап Држко – 100 дол.

В глибокому смутку повідомляємо приятелів і знайомих, що 15 березня 2002 р. упокоїлася в Бозі на 88-му році життя наша дорога і незабутня ТЕТА

бл. п.

ТЕОДОРА (ДОРА) КУЛЬЧИЦЬКА

з дому БУНДЗЯК

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в середу, 20 березня 2002 р. в українській католицькій церкві Пресвятої Трійці в Кергонксоні, Н.Й.
Тлінні останки спочили на цвинтарі Паін Буш в Кергонксоні.

В глибокому смутку залишені:
братова – ЗЕНЯ БУНДЗЯК
братанки – ОЛЕСЬ і ІЗИДОР з родинами
та родини – КУЛЬЧИЦЬКИХ і ЗАГВОЙСЬКИХ в Україні.

Просимо про молитви за душу Покійної.

Вічна Її пам'ять!

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040*

ЕВГЕН ОСЦІСЛАВСЬКИЙ
Професійний продавець забезпечення УНС
EUGENE OSCISLAWSKI
Licensed Agent
Ukrainian National Ass'n, Inc.
tel.: 732 583-4537• fax: 732 583-8344
E-mail:matawan96@aol.com

ДЕЛЬТА-DELTA
UKRAINIAN ENTERPRISE
Крамниця знаходиться в серці української громади
МАРІЯ І АДРІЯНА БРАМА, власники
2242 W Chicago Ave., Chicago, IL 60622
Тел. **(773) 235-7788** • Fax: **(773) 235-6772**

МИХАЙЛО П. ГРИЦАК
адвокат
З КРИМІНАЛЬНИХ І ЦИВІЛЬНИХ СПРАВ, ЯК ТАКОЖ КОМПЮТЕРСЬКОГО ПРАВА
Член адвокатської палати в Н. Дж., Н.Й., Конн., Вашінгтоні
316 Lenox Ave., Westfield, NJ 07090
Tel.. (908)789-1870;

ТРИПІЛЬСЬКА ПОДОРОЖ
Відкрийте Трипільську цивілізацію, приєднавшись до поїздки, яку проведе археолог Михайло Відейко. Детальна інформація **на сторінці http://www.trypillia.com або тел.: (703) 593-8522**

АДВОКАТ
ЯРОСЛАВ КУЗЕМЧАК
КОМПЕНСАЦІЇ І ВИМОГИ В НАСЛІДОК АВАРІЙ
✔ на роботі
✔ автомобільних
✔ в публічних місцях
✔ лікарських помилок

Перша консультація безплатна
Оплату беремо лише після виграші процесу про відшкодування

А ТАКОЖ:
- ВОДІННЯ під впливом алькоголю
- КУПІВЛЯ І ПРОДАЖ нерухомостей
- ПРОЦЕСИ цивільні і кримінальні
- ШТРАФИ
- РОЗВОДИ
- ЗАГАЛЬНІ КОНСУЛЬТАЦІЇ

WELT & DAVID
1373 Broad St., Clifton, NJ 07013
(973) 773-9800

EAST EUROPEAN TOURS and TRAVEL, LLC
презентує
„НАЙКРАЩЕ УКРАЇНИ" ТУР 2002 р.
14 днів (з 16 по 29 червня)
з нагода побачити:
КИЇВ, ЛЬВІВ, КРИМ та інші чудові місця.
Включається: •транспорт •розміщення в готелях •їжа •музеї • екскурсії •концерти та багато іншого.
У супроводі власників
Вікторії та Ричарда Вілбурн
ЛАСКАВО ПРОСИМО!

East European Tours and Travel, LLC
44 Eastbrooke Drive,
Jackson, MS 39216
800-239-9444, 601-982-0074
FAX: 601-982-0884
За інформацією запрошуємо телефонувати та завітати на нашу веб-сторінку
www.easteuropeantours.com

ДРУКАРНЯ COMPUTOPRINT CORP.
МАРІЯ ДУПЛЯК – власник
Виконуємо друкарські роботи
- книжки
- журнали
- брошури
- коверти, канцелярійні друки
- візитівки
- весільні запрошення на різних мовах

35 Harding Ave, Clifton, NJ 07011
tel.: 973 772-2166 • fax: 973 772-1963
e-mail: computopr@aol.com

ECONOMY AIRFARES
FREGATA TRAVEL
Нью-Йорк/Київ/Одеса
510 дол.+tax (round trip)
375 дол.+tax (one way)
Н.Й./Львів
648 дол.+tax (round trip)
450 дол.+tax **(one way)**
Restrictions Apply
250 West 57 Street, #1211
New York, NY 10107
Tel.: 212-541-5707 • Fax: 212-262-3220

ФІРМА ЄВШАН
пропонує касети, компакт диски, відео, шкільні книжки, комп'ютерні програми, писанки та різні подарунки. Замовляйте новий каталог на 2002 рік!
Тел.: 1-800-265-9858

ARKA COMPANY
Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відеокасети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба.
26 First Avenue, New York, NY 10003
Tel.: (212) 473-3550

ВИБИРАЮЧИ ПОДАРУНОК РІДНИМ І ЗНАЙОМИМ – ВИБЕРІТЬ – СВОБОДУ"! НАЙСТАРІШИЙ І НАЙБІЛЬШ ШАНОВАНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ЧАСОПИС В ДІЯСПОРІ
Передплата на рік лише 55 дол.

Рідним в краю помагати, чи по світу подорожувати – тільки з фірмою КАРПАТИ

KARPATY
СКОРА ГАРАНТОВАНА ДОСТАВА • FAST GUARANTEED DELIVERY
Export-Import

ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ
протягом 2–7 днів до рук адресата або до 24 год. через банк

Доставляємо до рук адресата в Україну, країни СНД та Східної Европи американські доляри.

ПЕРЕСИЛКА ПАЧОК

ДОСТАВА ХАРЧОВИХ ПАЧОК з каталоґу

ДОСТАВА ТРАКТОРІВ, АВТОМОБІЛІВ, ПОБУТОВОЇ ТЕХНІКИ ТА ЕЛЕКТРОНІКИ в Україну

На всі замовлення Ви отримаєте посвідку від Ваших близьких.
Телефонуйте до нас, щоб оформити замовлення та за детальнішою інформацією.

121 Runnymede Road, Toronto, Ontario, Canada M6S 2Y4
Tel. (416) 761-9105
1-800-265-7189
Fax (416) 761-1662
e-mail: nsemczys@aol.com
www.karpaty.on.ca

KANTOR
CURRENCY EXCHANGE
Tel. (416) 767-7782
ОБМІН ВАЛЮТ
CAD↔USD↔EURO
Гарантуємо найкращий курс обміну
ПЕРЕСИЛКА ГРОШЕЙ
до рук адресата або до банку по цілому світі
ПОДОРОЖНІ ЧЕКИ

KARPATY TRAVEL

Найкращі ціни на квитки
на всі авіялінії світу
Запрошення до Канади та США
Візи до України, Польщі та Росії
Медичне забезпечення для відвідувачів у Канаді та подорожуючих поза Канадою

КРУЇЗИ, ГРУПОВІ ПОЇЗДКИ

ВІДПОЧИНОК
на відомих курортах

ГОТЕЛІ В УКРАЇНІ
від $38.00US за добу
(включно зі сніданком)